አሥር

መላእክትና ወንጌሉ

እግዚአብሔር መላእክትን እርሱን በተመለከተ ልዩ መግለጫዎችን እንዲሰጡ የወከላቸው ቢሆንም፣ የወንጌሉን መልእክት የማወጅ ዕድልን ግን አልሰጣቸውም። ይህ ለምን እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረው ነገር የለም። ምናልባት በኃጢአት ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ጎብረት ተቋርጦባቸው የማያውቁ እነዚህ መንፈሳውያን ፍጥረታት ደኅንነትን ተገንዝበው ሊሰብኩ ስለማይችሉ ይሆን ይሆናል።

እስቲ «ቅዱስ ቅዱስ እያሉ ነው መላእክት የሚዘምሩት» በሚለው መዝሙር ውስጥ ደራሲው የሚለውን እስተውል።

ቅዱስ ቅዱስ እያሉ ነው መላእክት የሚዘምሩት
የሰማይ ችሎቶች እንዲደውሉ እንደሚያደርጉ አምናለሁ።
የመዳንን ታሪክ በምዘምርበት ወቅት
ደኅንነት የሚሰጠውን ደስታ ስላልተለማመዱት
መላእክት ክንፎቻቸውን ያጥፋሉ።

በዘመናት ሁሉ የሰው ልብ ሳይለወጥ ቆይቷል። ምንም ዓይነት የቆዳ ቀለም፣ ባሕላዊ ወይም ጎሳዊ ሥረ መሠረት ቢኖረውም፣ የክርስቶስ ወንጌል ያስፈልገዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር ለወደቁ የሰው ልጆች ወንጌልን እንዲያመጡ የሾማቸው እነማንን ነው? የወደቁት መላእክት ይህንን ማድረግ ቀርቶ ከሠሩት ኃጢአት እንኳን ሊድኑ አይችሉም። ያልወደቁት መላእክትም እንደዚሁ ወንጌልን ለመስበክ አይችሉም። ምናልባትም ከንጽሕናቸው የተነሣ ኃጢአት ከሚያመጣው ውጤት ያመለጡና የመጥፋትን ትርጉም የማይረዱ በመሆናቸው ወንጌልን እኛ በምናዳምጠው መንገድ ስለ-ማይሰሙ ሊሆን ይችላል።

ይልቁንስ፣ እግዚአብሔር ወንጌልን ትሰብክ ዘንድ ቤተ

ክርስቲያንን አዟል። ይህ ታላቅ ተግባር ለአማኞች የተተወ ነው። እግዚአብሔር ሌላ አማራጭ የለውም። ለሰው የደኅንነትን ልምምድ ሊናገር የሚችለው ሰው ብቻ ነው።

ነገር ግን እግዚአብሔር መላእክት ሰባኪዎችን እንዲያግዙ መድቧቸዋል። አገልግሎታቸው ተአምራትና አረጋጋጭ ምልክቶች መጠቀምን ያካትታል። በአሥራ ስምንተኛውና በአሥራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን የነበሩት ሚሲዮናውያን ወንጌልን ለማወጅ በሄዱበት ስፍራ በመላእክት እርዳታ ብዙ አስደናቂ ሁኔታዎችን እንዳለፉ ዘግበዋል። የቻይና ሚሲዮናውያን ሆነው ካገለገሉት ቤተሰቦች የተወለደችው ባለቤቴ በአባቷና በሌሎች ሚስዮናውያን ባልደረቦቻቸው አገልግሎት ውስጥ መላእክት ጣልቃ የገቡባቸውን ብዙ አጋጣሚዎች ታስታውሳለች።

ያም ሆነ ይህ፣ እኔና እናንተ መላእክት ሊናገሩ የማይችሉትን መልእክት ለሰዎች ለማስተላለፍ ተመርጠናል። ይህም መልእክት ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣ ነው። አንድ እግዚአብሔር ጥያቄ የተጠየቀበት ታሪክ አለ። «አንተ በሰጠኸው ትእዛዝ መሠረት ሰዎች ወንጌልን መስበክ የማይችሉበት ሁኔታ ሲፈጠር ሌላ በአእምሮህ የምታስበው ምን የተለየ ዕቅድ አለህ?» ተብሎ ሲጠየቅ፣ «ሌላ ምንም የተለየ ዕቅድ የለኝም» አለ።

የትኛውም መልአክ ወንጌላዊ ሊሆን አይችልም። ምንም እንኳ መላእክት የተወሰኑ አብያተ ክርስቲያናትን የሚጠብቁ ቢሆኑም፣ ማንም መልአክ ግን የቤተ ክርስቲያን መጋቢ መሆን አይችልም። የትኛውም መልአክ ሰዎችን በአማካሪነት ሊያገለግል አይችልም። የትኛውም መልአክ በክርስቶስ ልጅነት ሐሴት የማድረግ ወይም የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ የመሆን ወይም በመንግሥቱ ከክርስቶስ ጋር ወራሽ መሆን አይችልም። እኔና እናንተ መላእክት እንኳ ሊለማመዱ የማይችሉትን ልዩ የሆነና በሰማይ የመንግሥት ካህናት የመሆን ዕድሉ አለን።

መልአኩና ዘካርያስ

የመጥምቁ ዮሐንስ ልደት ከወንጌል ጋር በእጅጉ የተያያዘ ነው። ወላጆቹ ዘካርያስና ኤልሳቤጥ በዕድሜያቸው ያረጁ ነበሩ።

ኤልሳቤጥ ልጅ የመውለድ ዕድሜዋ አልፎ ነበር። እርሷና ባለቤቷ ከአሮን የዘር ሐረግ የመጡ ስለሆኑ ከክህነት ጋር የተያያዙ ነበሩ። ሁለቱም ያለነቀፋ በጌታ ፊት እየተራመዱ ትእዛዛቱንም ይጠብቁ ነበር። የዮሐንስ ወላጆች በተቀደሱ ቤተሰቦች ውስጥ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ በምሳሌነት ያሳያሉ። ታላላቅ ባሪያዎች ሁሉ ማለት ይቻላል፣ መንፈሳዊ ቤተሰቦች የሚያፈሩትን ደስታ ተቋድሰዋል። የሜቶዲስት ቤተ ክርስቲያን መሥራቾች የነበሩት ጆንና ቻርለስ ዌስሊ ከመንፈሳዊ ቤተሰብ የመጡ ሲሆን፣ እናታቸው ከፍተኛ ተጽዕኖ አሳድረውባቸዋል። ታላቁ የበርማ ሚሲዮናዊ የነበረው አዶኒራም ጁድሰን ከአገልጋይ ቤተሰብ የመጣ ነው። ቀደም ባሉት ዘመናት አሜሪካ መጋቢ፣ ወንጌላዊና የትምህርት ባለሙያ የነበረው ጆናታን ኤድዋርድስ ከመንፈሳዊ ቅድመ-አያቶች ዘር የመጣ ነበር።

መልአኩ ለዘካርያስ በተገለጸ ጊዜ፣ ዕድሜዋ ምንም እንኳ የገፋ ቢሆንም ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅን እንደምትወልድ የነገረው መልካም ዜና፣ ቃላቱ ከወንጌል ጋር የተያያዙ ነበሩ። መልአኩ የዮሐንስ አገልግሎት ምን እንደሚሆን ተነበየ። «ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል» (ሉቃስ 1:16)። ስለሆነም ማንም ሰው በአማኝ ቤተሰብ ውስጥ የተወለደ፣ አማኝ አያት ቅድመ-አያቶች ያሉትና በምታምን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያደገ ቢሆንም እንኳ መዳን አለመዳኑን ልናውቅ እንደማንችል ያስረዳል። በተጨማሪም፣ ዮሐንስ «የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ» የተላከ ነበር (ቁጥር 17)።

ከጥቂት ወራት በኋላ የመልአኩን መልእክት ታላቅነትና ዘካርያስም ምን ያህል ለጉዳዩ ትኩረት እንደ ሰጠው ለመመልከት እንችላለን። ዘካርያስም ከመልአኩ ጉብኝት በኋላ ዱዳ ሆነ። ዮሐንስ እስከ ተወለደበት ዕለት ድረስም እንደዚሁ ሆኖ ቆየ። ዮሐንስ በተወለደበት ዕለት አንደበቱ ተፈታ። በመንፈስ ቅዱስም ተሞላ። ኤልሳቤጥ የልጁን መወለድ በምትጠባበቅባቸው በእነዚያ ረዥም ወራት ያስብ የነበረው መጀመሪያ ባወጣቸው ቃላት ተገለጹ። ይኼውም የመልአኩን ጉብኝትና ለወንጌሉ ትኩረት መስጠትን የሚያንጸባርቅ ነበር። ዘካርያስም፣ «የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፤ ጉብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጓልና። ...በብላቴናው በዳዊት

ቤት የመዳን ቀንድን አስነሥቶልናል» ካለ ከጥቂት ደቂቃ በኋላ፣ «ደግሞም አንተ ሕፃን ሆይ፣ የልዑል ነቢይ ትባላለህ መንገዱን ልትጠርግ በጌታ ፊት ትሄዳለህና፤ እንደዚሁም የኃጢአታቸው ስርየት የሆነውን የመዳን እውቀት ለሕዝቡ ትሰጣለህ። ይህም ከላይ የመጣ ብርሃን በጐበኘበት በአምላካችን ምሕረትና ርኅራኄ ምክንያት ነው። ብርሃኑም በጨለማና በሞት ጥላ ተቀምጠው ላሉት ያበራል። እግሮቻችንንም በሰላም መንገድ ያቀናል» (ሉቃስ 1:76-79)።

ይኼ በእውነት የሚገርም መልእክት ነው። ይህ ሁሉ እግዚአብሔር ስለ ዮሐንስ ያለውን አሳብ መልአኩ ለዘካርያስ ከገለጸለት የመነጨ ነው። በተለይ ልንገነዘብ የሚገባን ነገር ቢኖር፣ መልአኩ የመጣው የዮሐንስን መወለድ ለማወጅ ብቻ ሳይሆን፣ ዮሐንስ የመሢሑ መንገድ ጠራጊ በመሆን ሕይወቱን እንደሚያሳልፍ፣ እንዲሁም የመዳንን እውቀትና የኃጢአትን ስርየት ለእስራኤላውያን ወገኖች እንደሚያመጣ ለመግለጽ ጭምር ነው።

መልአኩና ወንጌሉ በኢየሱስ ልደት ውስጥ

ማርያም ኢየሱስን እንደምትወልድ ያወጀው ተራ መልአክ አልነበረም። አዋጁን ያወጀው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በስም ከተጠቀሱት ሦስት መላእክት አንዱ የሆነው ገብርኤል ነበር። ይህ ደግሞ ከወንጌሉ ጋር የተያያዘ ነበር። ይህ ገብርኤል ስለተናገራቸውም ሆነ ማርያም በእርግዝናዋ ወቅት የልጅዋን መወለድ ስትጠባበቅ ሳለ ስለተናገረቻቸው ቃላት እውነት ነበረ። መልአኩ ለማርያም ኢየሱስ የልዑል ልጅ እንደሚባል፣ የአባቱን የዳዊትን ዙፋን እንደሚወርስ፣ በያዕቆብ ቤት ላይ ለዘላለም እንደሚነግሥ፣ ለመንግሥቱም መጨረሻ እንደማይኖረው ነግሯታል። ይህ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ለማንም ከተሰጠው የተስፋ ቃል በእጅጉ የተለየ ነበረ። ለአብርሃም፣ ለዳዊት ወይም ለሰሎሞን እንደዚህ ዓይነት ተስፋ አልተገባላቸውም። ከእነዚህ ተስፋዎች ጋር የተያያዘው የኢየሱስ ስም ብቻ ሲሆን፣ ተስፋዎቹም ከግላዊና ከብሔራዊ ደኅንነት ጋር የተጣመሩ ናቸው።

ማርያም ካረገዘች በኋላ ኤልሳቤጥን ስትጐበኛት በሥነ ጽሑፍ ታሪክ እጅግ ጣፋጭ ከሚባሉት መዝሙሮች አንዱ የሆነውን

ዝማሬ ዘመረች። መዝሙሩም መልአኩ የነገራትን እንደ ተገነዘበች ያረጋግጣል። መልአኩ የነገራትንም ደኅንነት የኃጢአት ስርየት በማለት ትገልጸዋለች። «መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች» (ሉቃስ 1:47)። ይህ ማርያም ራሷ አዳኝ ፈልጋ ያገኘችው መሆኑን የሚገልጽ ዜና ነው። ያ በማኅፀኗ ውስጥ ያደረው ሕፃን አንድ ቀን ለእርሷና ለሰዎች ሁሉ አስታራቂ በመሆን ራሱን መሥዋዕት የሚያደርግ ነበር። ያ በማኅፀኗ ውስጥ የነበረው ሕፃን በሥጋ በመካከላችን ይኖር ዘንድ ራሱን ዝቅ ያደረገው ኃያሉ እግዚአብሔር ነበረ።

በእርግጥ የእግዚአብሔር «ምሕረት ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል» ብላ ጮኻለች። ይህም እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ዓለምን የሚያስታርቅበት ወንጌል እንጂ ሌላ አይደለም። እንግዲህ ገብርኤል ለማርያም ያመጣላት መልእክት ይኼ ነበር። መስበክን ራሱ ሊሰብክ ባይችልም፣ ኢየሱስ ክርስቶስና ተከታዮቹ በዘመናት ሁሉ ለሚሰብኩት ወንጌል ምስክርነት ሰጥቷል።

መልአኩ፣ ወንጌሉና ዮሴፍ

የማርያም ባለቤት የሆነው ዮሴፍ በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ የነበረ ይመስላል። እርጉዝ ለሆነች ሴት በሕጋዊ መንገድ ታጭቶ ጋብቻቸው ገና ስላልተፈጸመ የተረገዘው ልጅ አባት እንዳልሆነ ያውቅ ነበር። ዮሴፍ መንፈስ ቅዱስ በእርሷ ላይ በመምጣቱ እንጂ ከማንም ወንድ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ያለማድረጓን ታሪክ ካላመነ በአይሁዳውያን ሕግ መሠረት ማርያም በአመንዝራነት ኃጢአት ትጠየቅ ነበር። ዮሴፍ ንጹሕ ሰው በመሆኑ በዘመኑ ባህል መሠረት ማርያምን በስውር ሊተዋት ያስብ ነበር። «እርሱ ግን ይህን ሲያስብ» (ማቴዎስ 1:20) አንድ መልአክ በሕልሙ ተገልጾለት ሥጋ ስለለበሰው አምላክ ታሪክና ስለ ማርያም ሚና ነገረው። ዮሴፍ መልአኩን አመነው። ሆኖም መልአኩ ለዮሴፍ የነገረው ማርያም ከማንኛውም ዓይነት የመተላለፍ ኃጢአት ነፃ መሆኗንና ዮሴፍም በዚህ ታላቅ ክስተት ውስጥ ማርያምን ለመንከባከብ በእግዚአብሔር የተመረጠ ዕቃ መሆኑን ብቻ አልነበረም።

መልአኩ በተጨማሪ የወንጌልን እውነት የሚያጐላ ነገርን ለዮሴፍ ነገረው። ምንም እንኳን መልአኩ ለዮሴፍ ሊሰብክለት ባይችልም፣ «እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና» (ማቴዎስ 1:21) ሲል የጉዳዩን ሥር ነክቶታል። እዚህ ላይ ወንጌሉ በሙሉ ውበቱ፣ በቀላል ግልጽነቱና በንጽሕናው ተገልጿል። እንደ መልአኩ ምስክርነት፣ ኃጢአት ይቅር ሊባል ይችላል። ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአትን ይቅር ሊል ይችላል። አዳኙ የሚያስብላቸው ሕዝብ ያሉት ሲሆን፣ ኃጢአታቸው ይቅር እንደሚባልላቸውም ቃል ይገባላቸዋል። ሥጋ ስለለበሰው አምላክ በሚናገረው ታሪክ ውስጥ መልአኩ ስለ ወንጌል እየመሰከረ የመሆኑን እውነት ማጤኑ ተገቢ ነው። ኢየሱስ የመጣው እንዲሁ እንደ አምላክ ብቻ ሳይሆን፣ ሰዎችን ከአባቱ ጋር ለማስታረቅና የዘላለም ሕይወትን ስጦታ ለመስጠት ነው። ይህም የአዳኝነትና የነፃ አውጭነት ሚና መጫወቱን ያሳያል።

ገብርኤል፣ ወንጌሉና ዳንኤል

ዘካርያስ፣ ኤልሳቤጥ፣ ማርያም፣ ዮሴፍና መጥምቁ ዮሐንስ ከመምጣታቸው ከረዥም ጊዜያት በፊት መልአኩ ገብርኤል ወንጌሉን በሚመለከት ለነቢዩ ዳንኤል መስክሮለት ነበር። ይህንንም ከሰባዎቹ ሳምንታት (ሰባ ሱባዔ) ጋር በተያያዘው ትንቢት ነበር የተናገረው። ዳንኤል የራሱንና የሕዝቡን ኃጢአት እየተናዘዘ ጥልቅ ጸሎት ያደርግ ነበር። እየጸለየ ሳለ ገብርኤል ተገለጠለት። አሁንም ልናስተውል የሚገባን ነገር ቢኖር ገብርኤል ወንጌልን እንዳልሰበከና ዳሩ ግን መልካም ምስክርነት እንደ ሰጠ ነው። እርሱም ሰባ ሳምንታቱ የታቀዱት «ዓመፃን ይጨርስ፣ ኃጢአትንም ይፈጽም፣ በደልንም ያስተሰርይ» ዘንድ ነው ብሎ ተናገረ (ዳንኤል 9:24)። ከዚያም በኢሳይያስ 53 ውስጥ በግሩም ሁኔታ እንደተገለጸው መሢሑ እንደሚወገድ አስቀድሞ ተናገረ።

አይሁዳውያን በአእምሮአቸው የሣሉት መሢሕ በኃይልና በክብር በመምጣት ጠላቶቻቸውን ገልብጦ በድል አድራጊነት በእነርሱ ላይ የሚገዛ እንጂ የሚሠቃይ አልነበረም። ስለሆነም መከራ ስለሚቀበለው መሢሕ የተነገረውን አስተሳሰብ ለመረዳት ተቸግረው ነበር። ገብርኤል ግን ኃጢአት በገሃድ ያለ ነገር በመሆኑ ዋጋ

ሊከፈልበት እንደሚያስፈልግ ለዳንኤል ነገረው። ይህንንም መሢሑ በመወገድ፣ ማለትም ለሰዎች ኃጢአት በመሞት ማከናወን ነበረበት። ከዚያም ከእግዚአብሔር ጋር የሚያለያየን የኃጢአት ኃይል ያበቃና ሰዎች ከእርሱ ጋር ዕርቅን ያደርጋሉ። ምንም እንኳ ገብርኤል መስበክ ባይችልም፣ መተንበይ እንደሚችል እንመለከታለን። በብሉይ ኪዳን የተተነበዩ ትንቢቶች በአዲስ ኪዳን ከተፈጸሙት ነገሮች ጋር ውብ በሆነ ሁኔታ የተያያዙ ናቸው። እግዚአብሔር ወኪሎቹ የሆኑት መላእክት በዘመናት ለጉበኟቸው ሁሉ ወንጌሉን የሚመለከት ምስክርነት እንዲሰጡ ማድረጉ ምንኛ ታላቅ የቸርነት ተግባር ነው።

መልአኩ፣ ወንጌሉና እረኞቹ

እግዚአብሔር የኢየሱስን ልደት የመጀመሪያ መልእክት ከልዑላንና ነገሥታት ይልቅ ለተራ ሰዎች መግለጹ ምሥጢራዊ አይመስልምን? በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በቅዱስ መልአኩ አማካኝነት በሜዳ ላይ በጎቻቸውን ለሚጠብቁ እረኞች ነበር የተናገረው። ይኼ ዝቅተኛ ሥራ ስለነበረ እረኞች ብዙም የተማሩ አልነበሩም። ሆኖም ማርያም በመንፈሳዊው ዝማሬዋ ውስጥ እውነተኛውን ታሪክ ትናገራለች። «ገዢዎችን ከዙፋናቸው አዋርዷል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርጓል፤ የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤ ባለጠጎችንም ባዶአቸውን ሰዶአቸዋል» (ሉቃስ 1:52-53)። ይህ ለእኛ ትውልድ እንዴት ያለ ጠቃሚ መልእክት ነው!

ለእረኞቹ የመልአኩ መልእክት ምን ነበረ? በመጀመሪያ እንዳይፈሩ ነገራቸው። ለተገናኟቸው ሰዎች የመላእክቱ መገኘት በማያቋርጥ መልኩ አስፈሪ ነበር። ሆኖም ለፍርድ እስካልመጡ ድረስ መላእክት የሚናገሩት የማረጋገጫን ቃል ነው። ወደ እነርሱ የመጡላቸውን ሰዎች ያረጋጓቸዋል። ይህ የሚያስረዳን ነገር ቢኖር መላእክት በሚገለጡበት ጊዜ ክብር የመስጠት ስሜትን የሚቀሰቅሱና በሰው ልብ ውስጥ ፍርሃትን የመጫር ብርታት ያላቸው መሆኑን ነው። መገለጣቸው ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ በጀርባ አጥንታችን ውስጥ ቀዝቃዛ ነገር የወረደ የሚያስመስል ነው። ሆኖም መልአኩ የእረኞቹን ፍርሃት ካረገበ በኋላ ለዘላለም ከወንጌሉ ጋር የሚያያዘውን መልእክት አመጣላቸው፦

«እነሆ፣ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ። ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ ተወልዶላችኋልና» (ሉቃስ 2፡10-11)።

ብዙ ጠቃሚ የሆኑ ሥነ መለኮታዊ መልእክቶችን ያዘሉ ስለሆኑ፣ በእነዚህ ሁለት ጥቅሶች ላይ በመመሥረት ብዙ ስብከቶችን ልሰብክ እችላለሁ። አሁንም ልታስተውል የሚገባው መልአኩ ወንጌልን የሚሰብክ አለመሆኑን ነው። ነገር ግን ስለ ወንጌሉ በመመስከሩ፣ መላእክት ለወንጌሉ ያላቸውን ከፍተኛ ትኩረት ያሳያል።

መልአኩ ምን አለ? በመጀመሪያ፣ ያመጣላቸው ዜና መልካም እንጂ መጥፎ አልነበረም። እረኞቹ መጥፎውን ዜና፣ ማለትም የሰው ዘር ኃጢአተኛ በመሆኑ ምክንያት የጠፋ መሆኑን ቀደም ሲልም ያውቁታል። ሆኖም መልአኩ ስለመጥፋታቸው እግዚአብሔር ሊያደርግ ስላለው ነገር ሊነግራቸው ወደ እነርሱ መጣ። መልካሙም ዜና ለአንድ አገር ሕዝብ ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሁሉ መሆኑን ገለጸላቸው። ኢሳይያስ፣ «እርሱም የምድር ሁሉ አምላክ ይባላል» ብሏል (ኢሳይያስ 54፡5)። ዮናስም ለነነዌ ሰዎች ንስሐን እንዲሰብክ በተላከ ጊዜ ከዚሁ ጋር የሚመሳሰል እውነትን ተምሯል። መልአኩም መልካሙ ዜና ለሰዎች ሁሉ እንደሆነ ለእረኞቹ ነገራቸው።

መልካሙ ዜና አዳኝ መምጣቱ ነበር። የኮርማና የፍየል ደም ቀጣይነት ባለው መልኩ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ለማድረግ የሚያስችል ባለመሆኑ ወደዚህ ኅብረት የሚመልስ አንድ ሰው ያስፈልግ ነበር። የአዳኙ ደም ግን ይህንን ለማድረግ ይችል ነበር። የመልአኩ መልእክት እግዚአብሔር እንደ መጣ፣ መዋጀት መቻሉንና ጌታ ሕዝቡን በማዳን እንደ ጉብኘ የሚያስረዳ ነበረ። ይህ ለወንጌሉ እንዴት ያለ ታላቅ ምስክርነት ነው! መልእክቱ በብዙ የሰማይ ሠራዊት የታጀበው መልአክ፣ «ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም ይሁን ሰላምም በምድር ለሰውም በጎ ፈቃድ» እያሉ መዘመር በጀመሩ ጊዜ ነበር። ከዚህ የበለጠ ጣፋጭ መዝሙር ከየት ሊገኝ ይችላል? ከእነዚህስ ቃላት የበለጠ መንፈሳዊ ዝማሬን የትኛው ደራሲ ሊጽፍ ይችላል?

መላእክትና ወንጌሉ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ

መላእክት ያላመኑ ሰዎች ወንጌልን እንዲሰሙ፣ ምላሽ እንዲሰጡና እንዲድኑ የሚከታተሉ ለመሆኑ «የናሙና ጥናቶች» ብለን ልንጠራ የምንችለውን ሁለት የሚያስገርሙ ምሳሌዎችን እንመለከታለን። ይህም መላእክት ለወንጌሉ ግድ እንደሚላቸውና ለተግባራዊነቱ የሚወስዷቸውን እርምጃዎች የሚያሳይ ነው።

የመጀመሪያው ገጠመኝ ከፍተኛ ባለሥልጣን የነበረውና የተከበረው የኢትዮጵያዊው ጉዳይ ነው። የብሉይ ኪዳንን መጻሕፍት እያነበበ ትንቢተ ኢሳይያስ ላይ ደረሰ። ሆኖም ነቢዩ ሊል የፈለገውን አሳብ ለመረዳት ባለመቻሉ የእግዚአብሔርን ቃል ሊተረጕምለት የሚችል አንድ ሰው አስፈለገው። መልአኩ ይህንን ሁኔታ ቢያውቅም፣ ኢትዮጵያዊው የፈለገውን ነገር ለማድረግ አልቻለም ነበር። ወንጌልን ለመስበክ ባይችልም፣ ኢትዮጵያዊውን ጃንደረባ ሊረዳ የሚችል ሰው ለመላክ ግን ተችሎት ነበር።

ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል መልአኩ ለፊልጶስ በቀጥታ «ተነሥተህ በደቡብ በኩል ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው ምድረ በዳ ወደ ሆነ መንገድ ሂድ» ብሎ እንዳዘዘው ይነግረናል (የሐዋርያት ሥራ 8፡26)። ፊልጶስም መልአኩን በመታዘዝ ወደ ሰረገላው ቀረበ። ከዚያም ለኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የእግዚአብሔርን ቃል ተረጐመለት። ከዚያም መልአኩ አንሥቶ ከወሰደው በኋላ ኢትዮጵያዊው ሰው ሐሴት እያደረገ መንገዱን ቀጠለ። መልአኩ ለወንጌሉ ግድ ባይኖረው ኖሮ ለዚህ ለተጠማ ሰው ወንጌልን ይሰብክለት ዘንድ ፊልጶስን ባልላከለት ነበር።

ሁለተኛው አጋጣሚ የጴጥሮስን አገልግሎትና የቆርኔሌዎስን መለወጥ የሚያመለክት ነው። በዚህ ሁኔታ ነገሮች ተገለባብጠዋል። መልአኩ ኢትዮጵያዊው መዳንን ያገኘ ዘንድ ለፊልጶስ ምን ማድረግ እንዳለበት ነግሮታል። በዚህ ሁኔታ ግን ቆርኔሌዎስ ወደ ጴጥሮስ ልኮ መዳንን ያገኘ ዘንድ የወንጌልን ታሪክ ነገረው እንጂ ጴጥሮስ ምን ማድረግ እንዳለበት አልነገረውም። ቆርኔሌዎስ ወደ ጴጥሮስ መልእክት እንዲልክ ከሚያደርግ ይልቅ መልአኩ ወንጌልን ቢሰብክለት የበለጠ አይቀልም ነበር? እዚህ ላይ ጴጥሮስ

ለመመስከር ፈቃደኛ አልነበረም። አሕዛብ ይድኑ ዘንድ ወንጌልን ለእነርሱ መስበክ ስሕተት ነው የሚል አስተሳሰብ ነበረው። ሆኖም ቆርኔሌዎስ የመልአኩን ቃል ታዝዞ ለጴጥሮስ መልእክትን ላከበት። ከዚያም እግዚአብሔር በሕልም ለጴጥሮስ ተገልጾለት ለአሕዛብ መመስከር ተገቢ እንደ ሆነ አሳመነው። በመጨረሻ ጴጥሮስ ሄዶ ቆርኔሌዎስ በሚያስገርም ሁኔታ ደኅንነትን አገኘ። ሆኖም ይህ ሁሉ የተካሄደው ለወንጌሉና ለሮማዊው ወታደር ደኅንነት ከፍተኛ ትኩረት በነበረው በመልአኩ ዕርዳታ አማካኝነት ነው።

አንድ በመጠኑ ለየት ያለ ታሪክ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ይገኛል። ይኸውም ጳውሎስ ወደ ሮም በሚጓዝበት ወቅት ከደረሰበት የመርከብ አደጋ ጋር የተያያዘ ነው። መርከቧ እንደምትሰምጥና ሰዎች ሁሉ እንደሚሞቱ ግልጽ በሆነበት ሁኔታ ውስጥ የጌታ መልአክ በሌሊት ለጳውሎስ ተገለጠለት። መልአኩ በመርከቡ ውስጥ የተሳፈሩት በሙሉ እንደሚድኑ ተናገረ። ከዚያም የሰዎች መዳን መላእክትን እንደሚያሳስብና ክርስቲያኖች ላልዳኑት ሰዎች የሚሰጡትን ምስክርነት የሚያሳይ ነገር ተናገረ። «ጳውሎስ ሆይ፣ አትፍራ በቄሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል።» (የሐዋ. 27:24)። እዚህም ላይ ተመሳሳይ መርሕ እንመለከታለን። ጳውሎስ እንጂ መልአኩ ለቄሣር ሊመሰክር አይችልም ነበር። እግዚአብሔር መሰክታዊ በሆነ ምሪቱ ለዚሁ ጉዳይ ብቻ ወደ ሮም እየላከው ነበር። ጳውሎስ ቀደም ሲል የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሙሉ በሙሉ ባይረዳ፣ በዚህ ጊዜ በግልጽ ሊገነዘብ ይችል ነበር። እግዚአብሔር ቄሣር ወንጌልን ይሰማ ዘንድ ፈቃዱ ነበረ። መልአኩም መልእክቱን በማምጣት ለወንጌሉ የነበረውን የግል ፍላጎት ገለጸ።

የመልአክ ድምፆች ድምፀት

የወንጌል ዋና አሳብ የተካተተው ሰማያዊ አዋጅ በሆነውና «ዛሬ ተወልዶላችኋልና. . . እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ» በሚለው ቃል ውስጥ ነው። ዓለምን በወንጌል የማዳረስ ሥራ የሚከናወነው መንፈስ ቅዱስ በሚጠቀምባቸው ወንዶችና ሴቶች ልጆች ነው። ነገር ግን ወንጌል ሰውን በሚለውጥ መልኩ በየትኛውም ሁኔታና ቦታ ከተመለከትነው በሆነ መንገድ የመላእክት ተሳትፎ ሊኖር ይችላል። ይህ ወደ መንግሥተ ሰማያት እስከምንደርስ ድረስ ልንረዳ

የማንችለው ምሥጢር ነው።

«የመልአክ ድምፆች ምን ዓይነት ድምፀት አላቸው? በተናገሩ ጊዜስ ምን አሉ?» ብሎ መጠየቅ ተገቢ ነው። መላእክት ቁርጥ ያለ ትእዛዝ የሚሰጡ ይመስላል። ብዙ ጊዜ የመልአክ መልእክተኞች ፍጠን እያሉ የሚያስቸኩሉ ሲሆን፣ ይህም ከእግዚአብሔር ከሚቀበሉት መመሪያ አንጻር መሆኑ ግልጽ ነው። ዶ/ር ሚለር «ፈጠን በል» የሚለው የአሁኑ ዘመን አገላለጽ መልአክ ከሚሰጡት ትእዛዝ ጋር የበለጠ የሚስማማ መሆኑን ይናገራሉ። መልአኩ ጴጥሮስን «ፈጥነህ ተነሥ፤» ጌዴዎንን «ተነሥና በዚህ በጉልበትህ ሂድ፤» ዮሴፍን «ፈጥነህ ሂድ፤» እንዲሁም ፊልጶስን «ተነሣና ሂድ» ብሏል።

በተመሳሳይ ሁኔታ የትኛውም የወንጌል አገልግሎት የመፍጠንን አስፈላጊነት ያሳያል። ይህንን ደቂቃ መልሰን ስለማናገኘው ምንም የምናጠፋው ጊዜ ሊኖር አይገባም። የመጀመሪያውን ችላ ካልን ልንመለከር የምንችልበት ሁለተኛ ዕድል ላናገኝ እንችል ይሆናል።

ይህንን ከታይታኒክ መርከብ መስመጥ ጋር በማያያዝ ልናብራራው እንችላለን። በዘመኑ ታላቅ የተባለችው 46,000 ቶን ክብደት የነበራት ታይታኒክ ልትሰምጥ እንደማትችል ተገምቶ ነበር። ነገር ግን (እ. አ. አ.) ሚያዝያ 6 ቀን 1992 ሌሊት በውቂያኖስ ውስጥ በሃያ ሁለት የመርከብ ፍጥነት (Knots) እየተጓዘች እያለ ከአንድ የበረዶ ዓለት ጋር ተላተመች። ከተሳፈሩት ሰዎች ለማምለጥ ብቻ የሚሆን የሕይወት አድን ጃኬት የተዘጋጀ በመሆኑ በሰመጠች ጊዜ 1,513 ሰዎች በውኃው ውስጥ ሞተው ቀርተዋል። ምንም እንኳ ይህ ሁኔታ ከሰባ ዓመታት በፊት የተከሰተ ቢሆንም፣ ዛሬም ቢሆን ይሄን ጉዳይ ሰዎች በትኩረት ይከታተላሉ። ስለ ታይታኒክ ግዙፍነት በቅርብ ጊዜ የተገኘው ግኝት በዚህ በሚያላዝን ታሪክ ዙሪያ ፍላጎት እንዲያድርብን አድርጎናል።

እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን ከአሳዛኝ ታሪክ ውስጥ ድልን ሊሰጥ ይችላል።

ጆን ሀርፐር የተባለ መንገደኛ ቺካጎ በሚገኘው የሙዲ ቤተ ክርስቲያን ለመስበክ በጉዞ ላይ ነበር። ከተፈጠረው ችግር የተነሣ ውቂያኖሱ ውስጥ ላለመስመጥ ሲል አንድ ሣንቃ ወደ ያዘ ወጣት

ልጅ አቅጣጫ ሄደ። ሀርፐርም፣ «አንተ ወጣት ድነሃል?» ብሎ ጠየቀው። ሰውዬውም፣ «አይ» አለው። በዚህን ጊዜ ማዕበል ለያያቸው። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ መነጋገር በሚችሉበት ርቀት ሲለያዩ ሀርፐር፣ መልሶ፣ «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ፈጥረሃል?» ብሎ ጮኸ ሲጠይቅ፣ ወጣቱ፣ «ገና አልፈጠርኩም» አለው። ጆን ሀርፐር፣ በማዕበሉ ተወስዶ ብቅ ሳይል ቢቀርም፣ «ድነሃል?» የሚለው ቃል ግን በወጣቱ ጆሮ ላይ መደወሉን ቀጠለ።

ከሁለት ሳምንታት በኋላ በኒው ዮርክ የክርስቲያኖች የሥራ ስብሰባ ላይ አንድ ወጣት ተነሥቶ ታሪኩን ከተናገረ በኋላ፣ «እኔ የጆን ሀርፐር፣ የመጨረሻው ፍሬ ነኝ» ብሎ ተናገረ።

አሥራ አንድ

በኢየሱስ ሕይወት የመላእክት አገልግሎት

የኢየሱስ ሕይወት ከመላእክት አገልግሎት ጋር ምን ያህል የተቆራኘ እንደ ሆነ በዝርዝር ለማብራራት ራሱን የቻለ መጽሐፍ ማዘጋጀት ይጠይቃል። ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት ትእዛዙን ተቀብለዋል። ወደ ሰማይ ካረገ በኋላም ለደኅንነታችን ሲል እንደ ታረደ በግ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ያመልኩታል።

ለኢየሱስ መምጣት የሰዎችን ልብ ያዘጋጅ ዘንድ መልአኩ ለዘካርያስ ተገልጦ ባለቤቱ መጥምቁ ዮሐንስን እንደምትወልድ ነገረው (ሉቃስ 1:13)። ከእግዚአብሔር ኃያላን መላእክት አንዱ የሆነው ገብርኤል፣ ማርያም መሢሑን እንደምትወልድ ነገራት። አንድ መልአክና ቍጥር ስፍር የሌላቸው የሰማይ ሠራዊት በሜዳ ወደሚገኙ እረኞች መጥተው የክርስቶስን መምጣት የምሥራች ተናገሩ (ሉቃስ 2:9)። እነዚህ የመላእክት ክስተቶች ከልደቱ በፊት የተከናወኑ ሲሆን፣ ኢየሱስ የአደባባይ አገልግሎቱን በጀመረበት ወቅት በአገልግሎቱና በሕይወቱ ውስጥ በከፍተኛ ቅርበት ተሳትፈዋል።

ምናልባትም ጌታ ኢየሱስ ከስቅላቱ በፊት በሕይወቱ ዘመን ከተጋፈጣቸው ከፍተኛ ችግር አንዱ በበረሃ በዲያብሎስ መፈተኑ ሳይሆን አይቀርም። አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጾመ በኋላ ሰይጣን ሊጥለው ሞከረ። ክርስቶስን በደከመ ሰብአዊ ሁኔታ ውስጥ በማግኘቱ፣ ሰይጣን ጥቃቱን ጀመረ። ይህ በዔድን ገነት ድል ካደረገ በኋላ እግዚአብሔር ለዓለም ያዘጋጀውን መርሐ ግብር ለማበላሸት የሚችልበት ከፍተኛ አጋጣሚ መስሎ ታየው። የሰውን ዘር ተስፋ ለማጨለም ቆርጦ ተነሣ። የኃጢአተኞችን ደኅንነት ለማገድ ከመመኘቱ የተነሣ የክርስቶስ አካላዊ ድካም ለፈተና በቀላሉ የሚንበረከክ በሚመስልበት ሰዓት ማጥቃት ጀመረ። ሰይጣን ሁልጊዜም ጠንካራ ጥቃቱን የሚሰነዝረው በሚዋጋቸው ሰዎች

ደካማ ጎን በኩል ነው። የሰዎች ደካማ ጎን የት ሊሆን እንደሚችል ስለሚያውቅ ምቹ በሆነ ሰዓት ለማጥቃት ወደ ኋላ አይልም።

ሰይጣን ሦስት ጊዜ ኢየሱስን ለማሸነፍ ጣረ። ጌታ ኢየሱስ ለሦስት ጊዜያት የእግዚአብሔርን ቃል በመጥቀስ ሦስቱንም ጊዜያት ሰይጣንን አሸነፈው። ከዚያም መጽሐፍ ቅዱስ፣ «እስከ ጊዜው (ሰይጣን) ከእርሱ (ከኢየሱስ) ተለየ» (ሉቃስ 4፡13) ሲል ያውጃል። በዚህ ጊዜ ነበር መላእክት ሊረዱት የመጡት። የመጡት ግን እኛን እንደሚረዱን ሁሉ ሰይጣንን ለመቋቋም ይችል ዘንድ ሊያግዙት ሳይሆን (ይህንን ራሱ አድርጎታል) ጦርነቱን በድል ከተወጣ በኋላ ነበር። መላእክት ኢየሱስን «አገለገሉት» "diakoneo" የሚለው የግሪኩ ቃል ይህንን የበለጠ ይገልጸዋል። ዲያቆን እንደሚያገለግል ነበር ያገለገሉት። «መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር» (ማቴ. 4፡11)። በዚያች ፈታኝ ሰዓት መልአካዊ መልእክተኞች አግዘውታል፣ አጠንክረውታል፣ ተስፋ እንዳይቆርጥም አድርገውታል። ከዚያች ሰዓት ጀምሮ «ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ» ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ (ዕብራውያን 4፡15) በዘመናት ሁሉ ለክርስቲያን አማኞች እየራራና እየረዳ በፈተናቸው ሰዓት ወደ ድል ይመራቸዋል።

መልአኩ ከኢየሱስ ጋር በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ

ኢየሱስ ከመሰቀሉ አስቀድሞ በነበረው ሌሊት በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ ነበረ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ በአስቆሮቱ ይሁዳ አልፎ ከተሰጠ በኋላ ወታደሮች፣ በገዢዎች ፊት ያስቆሙት፣ ይደበድቡትና በመጨረሻ ላይም ይሰቅሉት ነበር። በመስቀል ላይ ከመሰቀሉ በፊት የደም ጠብታ የሚመስል ላብ ከሰውነቱ እስከሚወርድ ድረስ ከፍተኛ ሥቃይን አሳልፏል። በዚህን ጊዜ ነበር የሰው ልጅ በሰማይ፣ በምድርም ሆነ በገሃነም ውስጥ ያሉ ሌሎች ፍጥረታት የማያውቁትን ችግር ለመጋፈጥ የውስጥ ጥንካሬ ያስፈለገው። እንዲያውም የትኛውም ፍጡር ተጋፍጦ በድል ሊያልፍ የማይችለውን ችግር መጋፈጥ ነበረበት። ለእኛ ሲል ኃጢአት በመሆን የሰዎችን ኃጢአት በራሱ ላይ መሸከም ነበረበት።

ኢየሱስ ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን ከራሱ ጋር ወደ አትክልቱ ስፍራ ወስዷቸው ነበር። እነዚህ ሰዎች ድጋፍና ማበረታቻ ሊሰጡት ሲገባቸው በእንቅልፍ ተሸንፈው ተኙ። በዚህ ጊዜ የሰው ልጅ ብቻውን ነበረ። «አባት ሆይ፣ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ» ብሎ ጸለየ (ሉቃስ 22:42)። በዚህ ወሳኝ ደቂቃ ነበር መልአኩ መጥቶ «ያበረታው።» ማበረታታት ለሚለው ቃል ያገለገለው የግሪኩ "eniskuo" ሲሆን፣ ትርጕሙም የውስጥ ሰውነትን ማጠንከር የሚል ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ሥቃዩን ለመካፈል አዳግቷቸው በተኙበት ወቅት መልአኩ ሊረዳው መጣ።

መላእክት በመስቀሉ ዙሪያ ሲጠባበቁ

የኃጢአት አስከፊነት በከፍተኛ ደረጃ ላይ የደረሰው እግዚአብሔር በክርስቶስ ውስጥ ኃጢአት በሆነበት ወቅት ነው። በዚህ ሁኔታ በእግዚአብሔር ቅን ፍርድ መሠረት ሰው መዋጀት ካለበት ራሱን መሥዋዕት አድርጎ ማቅረብ ነበረበት። በዚህ ጊዜ ሰይጣን ዋና ምቱን ለመሞከር በተጠንቀቅ ላይ ነበረ። ክርስቶስን ከመስቀል ላይ ለማውረድ ቢችል፣ ክርስቶስ በሕዝቡ ፌዝ ቢያፍርና ቢናደድ ኖሮ የደኅንነት ጽድቅ አደጋ ላይ በወደቀ ነበር። ደግመው ደጋግመው «የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንክ ከመስቀል ውረድ» ብለው ይጮኹ ነበር (ማቴዎስ 27:40)። መውረድ ምርጫው ቢሆን ኖሮ ሊያደርገው እንደሚችል ያውቅ ነበር። የተመዘዙ ሰይፎችን ከያዙና በዙሪያው ከሚያንጎበጡ ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች ከሚበዙ መላእክት እርዳታን ሊያገኝ እንደሚችል ያውቅ ነበር።

ሆኖም ለእኛ ደኅንነት ሲል እዛው ላይ መቆየትን መረጠ። ለሰው ዘር ካለው ፍቅር የተነሣና በእርሱ ሞት ብቻ መዳን እንደሚገኝ በመረዳቱ ምክንያት እርዳታቸውን ለመቀበል ፈቃደኛ አልሆነም እንጂ መላእክቱ ወደ መስቀሉ መጥተው የነገሥታቱን ንጉሥ ባዳኑት ነበር። መላእክት በዚች በተቀደሰችና አስቸጋሪ በሆነችው ደቂቃ ጣልቃ እንዳይገቡ ታዝዘው ነበር። መላእክትም እንኳ የእግዚአብሔርን ልጅ በኅልኅታ ሳለ ሊያገለግሉት አልቻሉም ነበር። ብቻውን በመሞት ለእኔና ለአንተ የተገባውን ሙሉ የሞት ቅጣት

ተቀበለ።

ወደ መስቀሉ በመሄድ የእግዚአብሔርን ልጅ ለመስቀል የዳረገው «ኃጢአት» መሆኑን ካላየን በስተቀር የሰው ልጆች ኃጢአት ምን ያህል ክፉ እንደሆነ ሊሰማን ወይም ኃጢአት ምን ያህል ጥልቀት እንዳለው ለመገንዘብ አንችልም። የጦርነት ጥፋቶች፣ ራስን የማጥፋት አሳዛኝ ክስተት፣ ድህነት ያጠቃቸው ሰዎች ሥቃይ፣ ከጎብረተሰቡ የተገለሉ ሰዎች ሥቃይና እንቆቅልሽ፣ በአደጋ ሰለባ የሆነው ሰው ደም፣ የአስገድዶ መድፈር ወንጀልና በእኛው ትውልድ የሚካሄዱ ዝርፊያዎች፣ እነዚህ ሁሉ በአንድ ድምፅ የሚናገሩት በዚህ ሰዓት የሰው ዘር ስለ ተወረረበት ዝቅጠት ነው። ነገር ግን ኢየሱስን ወደ መስቀል ካመጣው ከፍጥረት የኃጢአት ጽዋ ጋር የሚወዳደር ኃጢአት ተፈጽሞ አያውቅም። በዘመናት ሁሉ ወደ ሰማይ የሚወረወረው ጥያቄ፣ «እርሱ ማን ነው? ለምንስ ሞተ?» የሚል ሲሆን፣ የተመለሰውም መልስ፣ «ይኼ አንዱ ልጄ ነው፣ የሞተውም ለአንተ ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ለዓለምም ኃጢአት ጭምር ነው» የሚል ነው። ለአንተ ኃጢአት ትንሽ ሊመስልህ ይችል ይሆናል፤ ለእግዚአብሔር ግን ትልቅና አስጸያፊ ነገር ነው። ከእግዚአብሔር ፍቅር ቀጥሎ በዓለም ላይ ትልቁ ነገር ኃጢአት ነው።

እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ለመዋጀት ምን ያህል ታላቅ ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ እንደሆነ በአግባቡ ከተረዳን፣ የዚያን ጊዜ የሰው ዘር ምን ያህል አስከፊ ስሕተት እንደ ፈጸመ መገንዘብ እንችላለን። የሰው ዘር አዳኝ ካላገኘ መጥፋቱ ግልጽ ነበር። ኃጢአት እግዚአብሔርን የመጨረሻ ውድ የሆነውን ነገር አስከፍሎታል። ታዲያ መላእክት የእግዚአብሔር ፅቅድ በሥራ ላይ በዋለበት ጊዜ ፊታቸውን ሸፍነው በድንጋጤ ጸጥ ማለታቸው ያስገርማል? የኃጢአትን የሚያስፈራ ብልሹነት ሊመለከቱት ኢየሱስ ይሸከመዋል ብለው ለማመን ምን ያህል አስቸግሯቸው ይሆን? ሆኖም ከጥቂት ጊዜ በኋላ የተሸፈነ ፊታቸውን ገልጠው እንደገና ምስጋና ማቅረብ ጀመሩ። በዚያን ዕለት በቀራንዮ ላይ ብርሃን በራ። አስከፊው ጨለማ በደኅንነት ብርሃን ሲቀደድ፣ የእግዚአብሔር ክብር በመስቀሉ ላይ አበራ። ክፉ የሰይጣን ሠራዊት ከዚህ በኋላ ሰዎችን ሁሉ በጨለማና በሽንፈት ውስጥ ማቆየት አልቻሉም።

መላእክት በትንሣኤው ወቅት

መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ በሞተ በሦስተኛው ዕለት፣ «እነሆም፣ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ተቀመጠ። መልኩም እንደ መብረቅ፣ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ፤ እንደ ሞቱም ሆኑ» ይላል (ማቴ. 28፡2-4)።

አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ይህ ድንጋይ ምን ያህል ሊመዝን እንደሚችል ለመገመት ሞክረዋል። ሆኖም ኢየሱስ ድንጋዩ ቢኖርም ባይኖርም ከመቃብር መውጣቱ አይቀሬ ስለሆነ፣ ግምት መስጠቱ አስፈላጊ አይሆንም። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን የሚጠቅሰው ስለተከናወነው ታላቅ የትንሣኤ ተአ ‘ር የሚቀጥሉት ትውልዶች የተወሰነ ነገር እንዲያውቁ ለማድረግ ነው። ብዙ ጊዜ እነዚያ ጠባቂዎች ከንጋት ጮራ የደመቀው መልአክ ያንን ግዙፍ ቋጥኝ (ምናልባትም በአንድ ጣቱ ብቻ) ሲያንከባልለው ባዩት ጊዜ ምን አስበው ይሆን? እያልሁ አገረማለሁ። ጠባቂዎቹ በከባድ ሁኔታ የታጠቁ ቢሆኑም በፍርሃት ርደው ነበር።

ማርያምም ወደ መቃብሩ ውስጥ ስትመለከት፣ «የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው አንዱ በራስጌ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው አየች» (ዮሐንስ 20፡11፣12)። ከዚያም ከመቃብሩ አጠገብ ተቀምጠው ከነበሩት መላእክት አንዱ ዓለም ሰምቶ የማያውቀውን ታላቅ መልእክት አወጀ። «ተነሥቷል እንጂ በዚህ የለም» (ሉቃስ 24፡6)። እነዚያ ጥቂት ቃላት የፍጥረትን ታሪክ ለወጡት። ጨለማና ተስፋ መቁረጥ ሞቶ ተስፋና በጎን ነገር መጠባበቅ በሰዎች ልብ ውስጥ ተወለደ።

መላእክትና የኢየሱስ ዕርገት

የኢየሱስን የዕርገት ታሪክ የምናገኘው በየሐዋርያት ሥራ 1 ውስጥ ሲሆን፣ ቁጥር 9፣ «ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ ከፍ አለ፤ ደመናም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለችው» ይላል። ኢየሱስ ወደ ምድር በመጣበት ወቅት በመላእክት ሠራዊት

ታጅቦ ነበር። «ደመና» የሚለው ቃል እንደገና ወደ እግዚአብሔር አብ ቀኝ አጅበው ለመውሰድ የመጡትን መላእክት የሚያመለክት እንደሆነ አምናለሁ።

የሚጠብቁት ደቀ መዛሙርት አዝነውና ተክዘው ነበር። ዓይኖቻቸው በዕንባ ተሞልተው ነበር። ሆኖም እንደገና በሰው የተመሰሉና ነጭ ልብስ የለበሱ ሁለት መላእክት ተገልጠው፤«የገሊላ ሰዎች ሆይ፣ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆማችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት፣ እንዲሁ ይመጣል አሉአቸው» (የሐዋርያት ሥራ 1:11)።

ስለሆነም፣ መላእክት ከሞት የተነሣውን የክብር ጌታ በማጀብ በአባቱ ቀኝ አስቀምጠውታል። ከዚያም የንጋት ከዋክብት እንኳን የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ለሆነው ክርስቶስ ውዳሴ፣ ክብርና ምስጋናን አቀረቡለት። በሌላ መልኩ ደግሞ አንዳንድ መላእክት ወደ ኋላ በመቅረት ለክርስቶስ ከመላእክት ሠራዊቱ ጋር እስከሚመለስበት ጊዜ ድረስ ሁልጊዜ አጠገባቸው እንደሚሆኑ፣ በሚመጡት ዘመናት ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመርዳት ዝግጁ እንደሆኑ ለደቀ መዛሙርቱ አረጋገጡላቸው።

አሥራ ሁለት

መላእክት በትንቢት ውስጥ

መላእክት በወደፊት ሁኔታዎች ውስጥ ጠቃሚ ሚና አላቸው። የሰው ታሪክ የተጀመረው እግዚአብሔር በዔድን አትክልትን ከተከለ በኋላ ዘላለማዊ ጎብረትን ለማድረግ ይችል ዘንድ ሰውን በፈጠረበት ወቅት ነው። መላእክት እዚያ ነበሩ። የሰው ልጆችን ትዕይንት ከመከታተል አቋርጠው አያውቁም። በሚቀጥሉት ዘመናት እስከ ዘላለምም ድረስ ትዕይንቱን መከታተላቸውን ይቀጥላሉ።

ፍጥረታት በተፈጠሩበት ወቅት በንጋት ከዋክብት ዝማሬ በታጀበው አስደናቂ ትዕይንት ላይ በሚሊዮን የሚቆጠሩ መላእክት እንደ ተገኙ ሁሉ ጉልቀኑ መሳፍርት የሌላቸው የሰማይ ሠራዊት ለዘመናት ሁሉና ለዘላለም የእግዚአብሔርን ትንቢቶች ከፍጻሜ ለማድረስ ያግዛሉ።

እግዚአብሔር በሚደነግግበት ወቅት ሰይጣን (ሉሲፈር) ሥርዓት አልባ ከሆነችው ዓለም ተወግዶ በምትኩ እግዚአብሔር በሁሉም ስፍራ ቅድስናንና እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ መንግሥትን ይመሠርታል። ያ ሁኔታ በተግባር እስኪታይ ድረስ የሰው ዘር በዓለም ላይ ፍጹም ሰላም ምን እንደሆነ ሊያውቅ አይችልም። በሮሜ 8 ውስጥ ጳውሎስ ፍጥረት ሁሉ የክርስቶስን የድል ቀን በመቃተትና በጣር እንደሚጠብቅ ይናገራል።

ነቢያት እግዚአብሔር ርግማንን ስለሚያነሣበት ቀን፣ የአንበሳ ደቦልና ጥጃ አብረው ስለሚተኙበትና ሕዝቡም ሰልፍን ስለ-ማይማርበት አስገራሚ ቀን ይናገራሉ (ኢሳይያስ 2:4፤ 11:6)። የመላእክት ሠራዊት ንጉሣዊ ድንጋጌዎቹን ይፈጽማሉ። ደግሞም እግዚአብሔር በፍጥረት ላይ ያለውን ዓላማ ይቆጣጠራሉ። ክርስቶስ በታላቅ ኃይል የሚመጣ ሲሆን፣ ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ ከእርሱ ጋር ይሆናሉ። በሐዋርያት ሥራ 1:10፣ 11 ላይ እንደተጠቀሰው፣

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ መላእክት ለደቀ መዛሙርቱ የማማከር አገልግሎትን ሰጥተዋል። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው የደብረ ዘይትን ተራራ ከለቀቀ በኋላ መላእክት ተገልጸው፣ «የገሊላ ሰዎች ሆይ፣ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆማችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት፣ እንዲሁ ይመጣል አሉአቸው» (የሐዋ. ሥራ 1:11)። መላእክት ኢየሱስ ክርስቶስ በደመና ውስጥ ተሰውሮ በመሄዱ ምክንያት በጎዘን የተመቱትን ደቀ መዛሙርት አበረታተዋቸዋል። ከዚህ በኋላ መላእክት የሚያሰላስሉት በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ዕቅድ መሠረት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተተነበዩትን የወደፊት ክንውኖች ነው።

በየትኛውም ዘመን የነበሩ እውነተኛ አማኞች፣ «ይኼ ለዘመናት የቆየ ግጭት ማብቂያ ይኖረው ይሆን?» ብለው ይጠይቃሉ። በተመሳሳይ ሁኔታም እያንዳንዱ የታሪክ ዘመን የራሱ ችግሮችና ፍርሃቶች አሉበት። እያንዳንዱም ትውልድ «የሁኔታዎችን ምንነት ለይቶ ለማወቅ» ይጥራል። ከጀርባው ደግሞ የማይታይ የዘመናት ትግል አለ። ዘመናዊ ቴክኖሎጂ ለብዙ የሰው ዘር ችግሮች መፍትሔ ይሰጣል ብለን አስበን ነበር። በአንዳንድ መንገዶች ለምሳሌ እንደ ፈንጣጣና የልጅነት ልምሻ የመሳሰሉትን በማጥፋት በሽታዎችን እንዳንፈራ አድርጓል። ነገር ግን ቴክኖሎጂ የሠራናቸው ነገሮች የጥፋት መሣሪያዎች እንዲሆኑም አድርጓል። ድህነት፣ ረሃብ፣ ስስት፣ ጥላቻ፣ ሽብር፣ ዝሙት፣ ጦርነትና ሞት አሁንም አብረውን አሉ። ይህም በሉሲፈር ልብ ውስጥ በምሥጢራዊ ሁኔታ ከተጀመረው ጦርነት ጋር አንድ ዓይነት ነው። ዓለማችንም ራሷን በማጥፋት ጉዳና ላይ ያለች ነው የምትመስለው። ሆኖም እግዚአብሔር ሌሎች ዕቅዶች አሉት። በመንገዱ መጨረሻ ላይ ብርሃን አለ። አንድ ቀን ሰይጣንና ሠራዊቱ ተሸንፈው ወደ ታች ይወርዳሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ጽድቅ በመጨረሻ ድል እንደሚነሣ፣ ፍጹምነት ወደ ምድር እንደሚመጣና በመጨረሻም የእግዚአብሔር መንግሥት ከፍ እንደሚል ይናገራል። ይህንን ሁሉ ከፍጻሜ በማድረሱ በኩል መላእክት ከፍተኛ ድርሻ ይኖራቸዋል።

አንዲት ትንሽ ልጃገረድ ሰዓቱ 13 ጊዜ ሲደውል በመስማቷ

ትንፋሿ ቍርጥ ቍርጥ እያለ ወደ እናቷ እየሮጠች መጣችና፣ «እማዬ፣ ሰዓቱ ከመቼውም ይልቅ ፈጥኗል» አለች። በዓለም ውስጥ ያሉ ሁሉ ማለት ይቻላል በዚህ አሳብ ይስማማሉ። ከመቼውም ይልቅ ረፍዷል። የሰው ዘር እንደ ዕብደት በሚቆጠር ፍጥነት ወደ አንድ መጨረሻ ወዳለው ነገር የሚሮጥ ይመስላል። መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ ይህንን መጨረሻ የሆነ ነገር የተነበየው ሲሆን፣ እርሱም የአዲስ ዓለም መምጣት ነው። በዘመናዊ ቴክኖሎጂና ሳይንሳዊ ግኝቶች አማካኝነት የአዲሱን ዓለም ጭላንጭል ብቻ ነው የሚያሳዩን። የባሕርይ ብልሹነት ባይኖር ኖሮ ሰው ራሱ ያገኘው ነበር። ሆኖም ሰው በእግዚአብሔር ላይ የሚያምፀው ዓመፅ ነው ሁልጊዜ እንቅፋት የሚሆንበት። ለሰው ዓመፅ ቅጣቱ ሞት ነው። ግሩም መሪዎችና ድንቅ አእምሮ ያላቸው ሰዎች በሞት ተገትተዋል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት. . . . ተመደበባቸው» ብሎ ያስተምረናል (ዕብራውያን 9:27)። ዛሬ እኛ የዓለም ሰዎች እንደ አብርሃም ሊንከን የመሳሰሉትን መሪዎች ብንፈልግም፣ ሞት ግን ይነጥቃቸዋል።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ፍጥረት አዲስ ዓይነት ሕይወት በመፍጠር ጊዜን ከዘላለማዊነት ጋር ለማያያዝ መላእክትን ይጠቀምባቸዋል። የዛሬ ምሁራን እንኳ ጊዜ ስለማይኖርበት ዘመን እየተነጋገሩበት ነው። ብዙ ሳይንቲስቶች የዘመኑ ሰዓት ማብቂያው ላይ እንደሆነ ይስማማሉ። ከሥነ ምህዳር፣ ከሕክምና፣ ከሳይንስ፣ ከሥነ ምግባር አኳያ ጊዜው የተሟጠጠ ይመስላል። በዚች ምድር ላይ በሁሉም አቅጣጫ የሰው ጊዜ እያለቀ የሚሄድ ይመስላል። ራስን ማጥፋት የሰውን ዘር እየዋጠው ነው።

ሰው ራሱን ያጠፋል? አያጠፋም! እግዚአብሔር ሌላ ዕቅድ አለው። ከዘመናት በፊት ጀምሮ ሰው ከተሰጠው አጭር ዕድሜ ባሻገር ምን እንዳለ ለማወቅ ሲፈልግ ኖሯል። ዘመናዊው ሰው የወደፊት ዕድሉን ለማወቅ ወደ አስማት፣ የምሥራቅ ተረታዊ እምነትና፣ መጻፍን ወደሚያነብቡ ሰዎች ፊቱን እያዞረ ነው። የሚገርመው ነገር ስለ ወደፊቱ በትክክል ወደሚናገረው ብቸኛ መጽሐፍ ቅዱስ ፊታቸውን የሚያዞሩ ጥቂቶች ብቻ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳን መላእክቱ ጋር **ተመልሶ** እንደሚመጣ ይናገራል። መምጣቱን በተመለከተ እንደ «ሌባ

በሌሊት» (2ኛ ጴጥሮስ 3:10)፣ የቀጣ ቀን (ሮሜ 2:5)፣ የታላቁ ፍርድ ቀን (ይሁዳ 6) እና ሌሎች ቀጥተኛና ቀጥተኛ ያልሆኑ ብዙ መግለጫዎች ተሰጥተዋል። የፍጹምነት ዘመን ከመምጣቱ በፊት የሰው ዘር ተወዳዳሪ በሌላቸው አሠቃቂ ሁኔታዎች ውስጥ ያልፋል። አምባገነንነት፣ ድህነት፣ በሽታ፣ የመሬት መንቀጥቀጥ፣ የሞራል ድቀት፣ ጦርነት የሰዎችን ልብ በፍርሃት ያቀልጡታል (ሉቃስ 21:26)።

ሉቃስ 21 ላይ «ጦርንና ሁከትንም . . . ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ታላቅም የምድር መናወጥና በልዩ ልዩ ስፍራ ቸነፈር፣ ራብም ይሆናል፤ የሚያስፈራም ነገር ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል» (ከቊጥር 9-11) ብሎ ይናገራል።

አማኝ ክርስቲያኖችና የሚያምኑ አይሁዳውያንም ጭምር ይሰደዳሉ። «ስለ ስሜም ወደ ምኩራብና ወደ ወኅኒ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፣ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዥዎችም ይወስዱአችኋል፤. . . ወላጆችም ስንኳ ወንድሞችም፣ ዘመዶችም፣ ወዳጆችም አሳልፈው ይሰጡአችኋል፣ ከእናንተም አንዳንዱን ይገድላሉ፤ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።. . .

«ኢየሩሳሌም ግን በጭፍራ ተከባ ስታዩ በዚያን ጊዜ ጥፋትዋ እንደ ቀረበ እወቁ።. . . .

«በፀሐይና በጨረቃም በከዋክብትም ምልክት ይሆናል፤ በምድር ላይም አሕዛብ ከባሕሩና ከሞገዱም ድምፅ የተነሣ እያመነቱ ይጨነቃሉ፤ ሰዎችም ከፍርሃትና በዓለም የሚመጣበትን ከመጠበቅ የተነሣ ይደክማሉ፤ የሰማያት ኃይላት ይናወጣሉና» (ከቊጥር 12-26)። በቊጥር 27 ላይ ጌታ ኢየሱስ «በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል» ይላል።

በዘመን መጀመሪያ ላይ የመላእክት ኃይላት በሰማይ ጦርነት አውጀው ነበር (ራእይ 12:7-9)። እንደዚሁም ደግሞ ሰይጣን ለመጨረሻ ጊዜ አቋም በሚይዝበት በመጨረሻው ዘመን መላእክት ሌላ ጦርነትን ያውጃሉ። ጊዜው እየቀረበ ሲሄድ ሰይጣን ሥራዎቹን ያፋፍማል።

ሰይጣንና መላእክቱ እንደገና ሰውን ለማጥፋትና ለመፈተን

በማይመለሱበት ሁኔታ ወደ እሳት ባሕር በሚወረወሩበት ወቅት ለፍጥረት በተለይም ለምድር ከፍተኛ የድል ቀን ይሆናል። የእግዚአብሔር ቃል ይህ ተግባር ለመላእክት እንደ ተሰጠና ድሉም የእነርሱ መሆኑን ያረጋግጣል (ማቴዎስ 13:41፣42)።

መላእክት የእግዚአብሔርን ምርጦች ይሰበስባሉ

ከዚህ አሳብ ጋር በተያያዘ ኢየሱስ፣ «የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል» ብሏል (ማቴዎስ 25:31)። በሌላ አነጋገር፣ ኢየሱስ በሚመለስበት ጊዜ በሰማይ ሠራዊት የሚታጀብ ይሆናል። ቅዱሳን መላእክት ከእርሱ ጋር ይሆናሉ። በማቴዎስ 13:41-42 እንደተናገረው፣ «የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፣ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ ወደ እቶን እሳትም ይጥሏቸዋል። በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።»

ኢየሱስ በተለምዶ የስንዴና የእንክርዳድ ምሳሌ ተብሎ የሚጠራውን አጭር ታሪክ በዚሁ ምዕራፍ ውስጥ ተናግሯል (ማቴዎስ 13:24-30፣36-43)። እስከ መከር ጊዜ ድረስ ሁለቱም አብረው እንዲያድጉ የተፈቀደላቸው ሲሆን፣ በመጨረሻ ግን አጫጆቹ እንክርዳዱን ሰብስበው ያቃጥላሉ። ስንዴውን ግን በጎተራ ይከቱታል። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ብዙ ኃጢአት በዓለም ላይ እንዲሠራ ለምን እንደ ፈቀደና የፍርድ እጁን ለምን እንደማይዘረጋ ያስገርመናል። እግዚአብሔር ለምን ኃጢአትን እንዲያበቃ አያደርግም? ለዚህ ጥያቄ ኢየሱስ ከተናገረው ከዚህ ክፍል መልስ መስጠት እንችላለን። ክፉውና መልካሙ ሁለቱም «አብረው ይደጉ» (ቊጥር 30)። ክፋትን ሁሉ ከምድር ገጽ ለማጥፋት ብንሞክር ማን ለፍትሕ ዋስትና ይሰጣል። እዚህ በንጽሕና የተሞላ ፍትሕ የለም። ምክንያቱም በፍርድ ወንበር የሚቀመጡት ዳኞች ሳይቀሩ ሁሉም ዓመፀኞች ናቸውና። ሁላችንም የኃጢአት ጥፋተኞች ነን።

የሰው ልጅ የፍትሕን መመዘኛዎች ለማሟላት የሚችለውን ሁሉ ማድረግ ይኖርበታል። ይህ ግን ፍጹማዊ ፍትሕን አይመሠርትም። መላእክት ጥሩውን ከመጥፎ የመለየት አገልግሎት ተሰጥቷቸዋል።

የእግዚአብሔር ፍርድ ንጹሕ ከመሆኑ የተነሣ የተፈረደባቸው እንኳ «አንተ ጻድቅ ነህ» ብለው በጉልበታቸው ተንበርክከው ይመሰክሩለታል። አንድ ሰው «በምሞትበት ወቅት የምፈልገው ፍርድን ሳይሆን ምሕረትን ነው» ብሏል። ያ ምሕረት በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተሰጥቷል።

መላእክት ክርስቶስ በሚመለስበት ወቅት እርሱን የማጀብ ብቻ ሳይሆን፣ ከመንግሥቱ ክፉ የሆኑትን ነገሮች ለፍርድ የመሰብሰብ ኃላፊነት ተሰጥቶአቸዋል (ማቴዎስ 13:47-50)።

እግዚአብሔር ሰይጣንና ኃጢአትን ካስወገደ በኋላ ምን ዓይነት ምድር እንደሚሆን መገመቱ ለአእምሮ ይከብዳል። አእምሮአችን «ክርስቶስ በዙፋን ላይ» የሚለውን አሳብ ለመቀበል ይቸገራል። በአፍሪካ ከሳሃራ በረሃ በታች የሚገኘው አካባቢ ያብባል ይለመልማልም። የሰው ልጅ አዳዲስ ምግቦችን ማብቀል ይችላል። ዛሬ ጥቅም የማይሰጠው መሬት በዓመት አሥራ ሁለት ሰብሎችን ያፈራል።

የሰውን ልጅ ልብ ወደ ምግባረ ብልሹነት የሚገፋፋው ክፋት በዚያን ጊዜ ያከትማል። በዚያን ወቅት የሰው ሁሉ ጥማት ጽድቅ ይሆናል።

በዚህ አሳዛኝ ዘመን ይህንን ለማመን ከፍተኛ እምነት የሚጠይቅ ቢሆንም፣ ይህ በግልጽ የቀረበ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው። ከዚህ የወደፊት ተስፋ ውጪ ዘመናዊው ሰው ወደ ሐሺሽና ወደ አልኮል መጠጦች ከመመለስ ሌላ ምን ሊያደርግ እንደሚችል አላውቅም።

ዛሬ የመላእክትን አገልግሎት የመቀበል ወይም ያለመቀበል ምርጫ አለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተል የምንመረጥ ከሆነ የሰማይ መላእክትን ጥበቃና እንክብካቤም መምረጣችን ነው። በምጽአት ወቅት ግን የመምረጥ ዕድል አይሰጠንም። ዛሬ ብንዘገይ ጊዜው የሚያበቃ ከመሆኑም በላይ፣ የዘላለም ሕይወት የሚያስገኘውን የደኅንነት ተስፋና የመላእክትን የርኅራኄ አገልግሎት እናጣለን።

መላእክት በወደፊቱ ዕድላችን

ዶ/ር ሚለር፣ «. . . ለዚህች ቍሳዊ ምድር. . . ለዚህ ለዛለና ላረጀ ዓለም የወደፊቱ ዘመን ምን ይዞ ይጠብቀዋል? . . . ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ የምናገኘው ከኮከብ ቆጠራ ወይም ከጥንቆላ ሳይሆን ከመለኮታዊ የእግዚአብሔር ቃል ነው። በዘመናት ሂደት በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጻፉት ትንቢቶች እየተፈጸሙ ሲሄዱ ቅዱሳን መላእክት በአፈጻጸሙ ላይ ተካፋዮች እንደሚሆኑ እርግጠኛ መሆን እንችላለን» ብለዋል። እግዚአብሔር ምድርን ያድሳታል፤ አዲሲቷን ኢየሩሳሌምንም ከሰማይ እንድትወርድ በማዘዝ የተዋጁትን ሰዎች ከመላእክት የበለጠ ደረጃ ይሰጣቸዋል። ምን ዓይነት ድንቅ ሁኔታ ነው የሚጠብቀን!

ኤልያስ ከእስራኤል የጨለማ ዘመናት በአንደኛው ወቅት በድንገት ብቅ ያለ፣ ታላላቅ ከሚባሉት ነቢያትም አንዱ ነበረ (1ኛ ነገሥት 17)። ኤልያስ ጠንካራና ፀሐይ ያጠወለገው የበረሃ ልጅ ነበረ። አንዳንድ ጊዜ ደፋር እንደ አንበሳ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ተስፋ በመቍረጥ የተደቆሰ ይሆናል። በሌላ ጊዜም እውነተኛው አምላክ ማን እንደሆነ እንይ ብሎ ከበኣል ነቢያት ጋር ተወራርዷል (1ኛ ነገሥት 18:19)። የበኣል ነቢያት ከውሸተኛው አምላካቸው ምንም መልስ ሳያገኙ፣ እግዚአብሔር ለኤልያስ በእሳት መለሰለት። በዚህ ጊዜ ኤልዛቤል የነቢዩን ድል መቀበል አቅቷት ሕይወቱን ለማጥፋት በሰረገላዋ ብዙ ኪሎ ሜትሮች አሳደደችው። ኤልያስ በጕዞው ዝሎና እጅግ ተርቦ ከክትክታ ዛፍ በታች ተጋደመ። ለራሱ እጅግ አዝኖ ሲያንቀላፋ መልአክ ዳሰሶ አነቃው። ከዚያም ምግብ በፊቱ ቀረበለትና መልአኩ «ተነሥተህ ብላ» አለው።

«ሲመለከትም፣ እነሆ፣ በራሱ አጠገብ የተጋገረ እንጎቻና በማሰሮ ውኃ አገኘ። በላም ጠጣም፣ ተመልሶም ተኛ። የእግዚአብሔር መልአክ ደግሞ ሁለተኛ ጊዜ መጥቶ ዳሰሰውና፦ የምትሄድበት መንገድ ሩቅ ነውና ተነሥተህ ብላ አለው። ተነሥቶም በላ ጠጣም። በዚያም ምግብ ኃይል እስከ እግዚአብሔር ተራራ እስከ ኮሬብ ድረስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሄደ» (1ኛ ነገሥት 19:6-8)።

እግዚአብሔር ታማኝ ነቢዩን አልጣለውም። ሥጋዊ፣ ሥነ ልቦናዊና መንፈሳዊ ፍላጐቱን አሟላለት። ብዙዎቻችን የኑሮአችንን ጫና ለመቋቋም ተስፋ እንቆርጣለን። ሆኖም በመንፈስ በተሞላና

በመንፈስ በሚመራ ሕይወት የምንኖር ከሆነ የእግዚአብሔርን ተስፋዎች ለመጨበጥ እንችላለን። ትንቢታዊ የእግዚአብሔር ቃላት «ተስፋን» ይሰጡናል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር የወደፊት ዕቅድና ተስፋ ከሚሰጠን ውጭ በመካከለኛ የአስተሳሰብ ደረጃ ላይ ያለ ሰው ምን ሊያደርግ እንደሚችል አላውቅም። አንድ ሰው እጆቹን በማንቋቋት፣ ራሱን በማጥፋት ወይም ጠንቋዮችን በማመን መልስ ሊያገኝ እንደማይችል ግልጽ ነው። ስለ ወደፊቱ መልስ ማግኘት የምንችለው ከእግዚአብሔር ቃል ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ የተጠቀሰለ ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስን የተስፋዎቻችንና የሕልሞቻችን ማዕከል አድርጎታል። እርሱ በምጽአቱ ጊዜ የሚያጅቡት የእነዚህ የመላእክት ሠራዊት ጠቅላይ አዛዥ ነው።

የመልአክ ሥልጣን

የአዲስ ኪዳን ጸሐፍት እግዚአብሔር ትንቢቱን ለመፈጸም ለመላእክት ስለሰጠው ሥልጣን ማረጋገጫ ሰጥተዋል። ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህንን እውነት ሲያስረግጥ፣ በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠው ክርስቶስ፣ «መላእክትና ሥልጣናት ኃይላትም ከተገዙለት በኋላ» ወደ ሰማይ እንደሄደ ይናገራል። ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችና መላእክት እየሰገዱ ለበጉ አዲስ ዝማሬን የሚዘምሩበት ጊዜ ይመጣል (የዮሐንስ ራእይ 5:9-10)። ከዚያ በመቀጠል ቅዱሳን መላእክት በዙፋኑ ዙሪያ በመሰብሰብ ስለ በጉ በአንድነት ምስክርነት እየሰጡ በእንደዚህ ዓይነት ቃላት ያሞግሱታል:- «የታረደው በግ ኃይልና ባለጠግነት፣ ጥበብም፣ ብርታትም፣ ክብርም፣ ምስጋናም፣ በረከትም ሊቀበል ይገባዋል» (የዮሐንስ ራእይ 5:12)። መላእክት ከፍተኛ ሥልጣን ያላቸው ቢሆንም፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማድረግ የተገደቡ ናቸው። መላእክት ከእግዚአብሔር መልእክት አያፈነግጡም፣ መልእክቱን በፍጹም አይቀንሱም፣ የእግዚአብሔርንም ዕቅድ በፍጹም አይለውጡም። በዘመናት ሁሉ ራሳቸውን ሳይሆን እርሱን ብቻ ሲያከብሩ ነው የኖሩት።

መጽሐፍ ቅዱስ አጋንንት ለአለቃቸው ለሰይጣን ይህችን ዓለም ለመቆጣጠር የቆረጡ መሆናቸውን ያስተምረናል። ኢየሱስ እንኳ

«የዚህ ዓለም ገዥ» ብሎ ይጠራዋል (ዮሐ. 12:31)። እርሱ ዋናው አደራጅና ቀያሽ ነው። ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክም ሆነ ዛሬ መላእክትና አጋንንት በውጊያ ውስጥ ይሳተፋሉ። በዘመናችን የሚከሰቱት ብዙዎች ሁኔታዎች በዚህ በማይታይ ትግል ውስጥ የተካተቱ ሊሆኑ ይችላሉ።

በመጨረሻው ማን ድልን እንደሚቀዳጅ ግልጽ ነው። ኢየሱስ በየጊዜው መላእክትና እርሱ ድል እንደሚነሡ አረጋግጦልናል። «የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፣ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣሉ» (ማቴዎስ 25:31)። ሐዋርያው ጳውሎስ «ጌታ ኢየሱስ ከሥልጣኑ መላእክት ጋር ከሰማይ በእሳት ነበልባል ሲገለጥ . . .» (2ኛ ተሰሎንቄ 1:7፣8) ብሎ ጽፏል።

ኢየሱስም፣ «በሰው ፊት የሚመሰክርልኝ ሁሉ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመሰክርለታል» በማለት አስተምሯል (ሉቃስ 12:8)። ክርስቶስን አውቃለሁ ማለቱ የተሳሳተ በመሆኑ ምክንያት መላእክት እንደማያውቁት ሲገነዘብና ውጤቱም ዘላለማዊ ጥፋት ሲሆን፣ አንድ ሰው የሚደርስበትን ሥቃይ መረዳቱ አስቸጋሪ ነው። ነገር ግን በዘመናት ሁሉ የነበሩ አማኞች ከነገድ፣ ከዘር፣ ከቋንቋ በሰማይ የፍርድ ዙፋን ፊት የሚቀርቡበት ጊዜ እንዴት ያለ ይሆን? የእግዚአብሔር ቃል ይህንን «የበጉ ሰርግ እራት» ብሎ ይጠራዋል (ራእይ 19:9)። ይህ ኢየሱስ ክርስቶስ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ተብሎ ዘውድ የሚጭንበት ታላቅ ክስተት ነው። ይህ በዘመናት ሁሉ የነበሩ አማኞችና የመላእክት ሠራዊት ጌታ እንደሆነ ተነበርክከው የሚመሰክሩበት ጊዜ ነው።

የዮሐንስ ራእይ ከምዕራፍ 4-19 ድረስ ታይቶ የማይታወቅ ፍርድ በዓለም ላይ የሚመጣ ለመሆኑ ያብራራልናል። መላእክት በእነዚህ ፍርዶች ሁሉ ውስጥ ይሳተፋሉ። ከዚህ አስፈሪ ሁኔታ በኋላ ግን ኢየሱስ መንግሥቱን ለመመሥረት ከመላእክቱ ጋር ይመጣል።

በእግዚአብሔርና በሰይጣን መካከል የሚካሄደው ውጊያ ሌሎች ዓለማትና ጋላክሲዎችን ያካትት አያካትት አናውቅም። ነገር ግን ዓለም የግጭቱ ስፍራ መሆኗን እናውቃለን። ይህ ግን ዓለማትን በሙሉ የሚነካ ግዙፍ ውጊያ ነው። በዚህች ዓለም ባለችን አጭር

ጊዜ በዘመናት መካከል በተካሄደው ጦርነት ውስጥ መካፈል አእምሮን የሚያነቃቃ ነገር ነው። ከሕዋው ውጪ የመጡ ልዕለ ተፈጥሯዊ ፍጥረቶች ለዚህች ዓለም ሲሉ በትግል ውስጥ መሳተፋቸው የሚያስደንቅ ነው።

ይኼ ሁሉ የተጀመረው በመካከለኛው ምሥራቅ በጤግሮስና በኤፍራጥስ ወንዞች አቅራቢያ በዔድን ገነት ውስጥ ነው። በጥንት ታሪክ የጎላ ስፍራ የነበራቸው እንደ አሦራኤል፣ ግብፅ፣ ሶርያ፣ ኢራን፣ ወዘተ... ያሉ አገሮች እንደገና ዛሬም ያንኑ የጎላ ስፍራ መያዛቸው አስፈላጊ ነው። በዚያች ገነት እግዚአብሔር ትልቅ ተስፋን ሰጥቷል። «በአንተና በሴቲቱ መካከል በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል አንተም ሰኰናውን ትቀጠቅጣለህ» (ዘፍጥረት 3:15)። ወደ ዘመኑ መጨረሻ ስንቃረብ፣ የእግዚአብሔር ሠራዊት እያየለ ሲሄድ፣ የሰይጣን እየተሰባበረና እየተቀጠቀጠ ነው የሚሄደው። የመላእክት አለቃ የሆነው ሚካኤል በእግዚአብሔር ትእዛዝ ለመጨረሻው የአርማጌዶን ጦርነት ኃይሉን እያደራጀ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጨረሻው ትዕይንት በሰማይ የሚካሄደው ነው።

ከብዙ ዓመታት በፊት የአሜሪካን የምክር ቤት አባላትን ምግብ ቤት እንዲኝ ነበር። ከብዙ ሰዎች ጋር እየተነጋገርሁ ሳለሁ አንደኛ ው የምክር ቤት አባል ወደ ጠረጴዛው ጠራኝና፣ «ቢሊ፣ ዛሬ በጎ ነገር ይመጣል ብለው ስለሚያስቡና መጥፎ ነገር ይመጣል ብለው ስለማያስቡ ሰዎች ነው የምንወያየው። አንተ ከየትኛው ወገን ነህ? አለኝ። እኔም ፈገግ አልሁና፣ «እኔ መልካም ነገር ይመጣል ብለው ከሚያስቡት ወገን ነኝ» ስለው፣ «ለምን?» ብሎ ጠየቀኝ።

እኔም፣ «የመጽሐፍ ቅዱስን የመጨረሻ ገጽ ስላነበብኩ ነው» ብዬ መለስኩለት።

መጽሐፍ ቅዱስ የተዋጁት ሰዎች ከመላእክት የበላይ ስለሚሆኑባት በእግዚአብሔር ስለተሠራች አንዲት ከተማ ይናገራል። «ከእግዚአብሔርና ከበጉ ዙፋን የሚመጣውን እንደ ብርሌ የሚያንጸባርቀውን የሕይወትን ውኃ ወንዝ አሳየኝ» ይላል (ራእይ 22:1)። እናም «ፊቱንም ያያሉ፤ ስሙም በግምባሮቻቸው ይሆናል። ከእንግዲህም ወዲህ ሌሊት አይሆንም፤ ጌታ አምላክም በእነርሱ ላይ ያበራላቸዋልና የመብራት ብርሃንና የፀሐይ ብርሃን

አያስፈልጋቸውም፤ ለዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣሉና» (ከቊጥር 4-5)::

የሚቀጥለው ቊጥር መላእክትን በሚመለከት አስገራሚና የመጨረሻ የሆነውን ቃል ይናገራል:: «እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነቶች ናቸው:: የነቢያትም መናፍስት ጌታ አምላክ በቶሎ ሊሆን የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ እንዲያሳይ መልአኩን ሰደደ::»

ክርስቲያኖችና ክርስቲያን ያልሆኑ ሁሉ እግዚአብሔር በቊጥር 7 ላይ ስለሚናገረው ነገር ሊያሰላስሉ ይገባል:: ይኸውም «እነሆም በቶሎ እመጣለሁ:: የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው አለኝ» የሚለውን ነው::

አሥራ ሦስት
መላእክትና ሞት

የኢየሱስ አስከሬን ወደ ተጋደመበት ወደ አትክልቱ ስፍራ የመጣው መልአክ ድንጋዩን አንከባልሎ መቃብሩ በንጹሕ አየርና በጥዋት ብርሃን እንዲሞላ አደረገው። መቃብሩ ሕይወት ያለበትና የሕያው እግዚአብሔር ክብር የተንጸባረቀበት እንጂ ከዚያ ወዲያ ባዶና የቀዘቀዘ ክፍል ወይም የሚደብት ስፍራ አልሆነም። የሞትን ጥላ የገፈፈው የሰማይ ብርሃን የለውጥ መዘክር እንጂ ከዚያ በኋላ የጨለመ እስር ቤት ሊሆን አልቻለም። የኢየሱስ ትንሣኤ ለውጠታል።

አንድ ያልታወቀ ገጣሚ መቃብሩን በተመለከተ፣ «አሁን መላእክት ከሰማይ ዜና የሚያመላልሱበት ክፍል ሆኗል» ብሏል። ኢየሱስ ከሞት መዳፍ በሕይወት በወጣ ጊዜ ዓለም ከእንቅልፏ እንድትነቃ ያደረጋትን የክብር ከፍታና ጥልቀት ርዝመትና ስፋት የሰዎችም ሆኑ የመላእክት ቃላት በአግባቡ ሊገልጹት አይችሉም። ቻርለስ ዌስሊ በመዝሙሩ እንዲህ ብሏል፣

የማይሞተው የመሞቱ ጉዳይ በሙሉ ምሥጢር ነው
የማይታወቅ ዕቅዱን ማን ሊያስተውለው ይችላል?
መጀመሪያ የተፈጠረው መልአክ
የመለኮታዊ ፍቅርን ጥልቀት ለመግለጽ በከንቱ ይደክማል
ምሕረት እኮ ነው! ምድር ክብርን ትስጥ!
የመላእክት አእምሮ ጥያቄን አይጠይቅ ይደክማል።

ከኢየሱስ በተቃራኒው እኛ ሁላችንንም ሞት ይጠብቀናል። ሆኖም መልአኩ በክርስቶስ ትንሣኤ ወቅት እንደ ተሳተፈ ሁሉ እንዲሁ እኛንም መላእክት በሞታችን ጊዜ ይረዱናል። የእኛን ገሃድ ዓለም ከመንፈሳዊ ዓለም የሚለየው አንድ ስስ መጋረጃ ብቻ ነው። ያንን ስስ መጋረጃ ሞት ብለን እንጠራዋለን። ሆኖም ክርስቶስ

ሞትን ድል አድርጎ የወደቁ የክፋት መላእክትን የጨለማ ማስፈራሪያ አሸንፏል። ስለዚህ እግዚአብሔር ከዚያ የጨለማ ልምምድ ለአማኞች ሕይወትን ይሰጥ ዘንድ በመላእክት አገዛ ማረጋገጫ ሞትን ይከብባል። እኛ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንወርሳለን።

ክርስቲያኖች በሞት ጊዜ

ሞት አሁን እስረኛው አድርጎ ከያዘን ክፉ ዓለም ጋር ያስተሳሰረንን ገመድ በመበጠስ መላእክት ወደ ሰማያዊ ርስታችን እንዲያጓጉዙን ያደርጋል። ሞት የእሳት ሰረገላ፣ የንጉሡ ለሆሳስ ድምፅ፣ ብሎም መጨረሻ ወደ ሌለውና የክብር ዓለም ወደሆነው የግብጥ አዳራሽ የሚያደርሰን ነው።

መላእክት አልዓዛርን አብርሃም ወደሚገኝበት ወደ ሰማይ እንደ ወሰዱት ቀደም ብዬ ጠቅሼያለሁ። ስለ ሞት በማስብበት ወቅት ይህ ታሪክ ሁልጊዜ ያጽናናኛል። እግዚአብሔር ወዳለበት ስፍራ መላእክት ይወስዱኛል። እነዚህ ብዙ ጊዜ ሲያገለግሉኝ የነበሩት አገልጋይ መናፍስት በምድር ላይ በሚኖረኝ የመጨረሻ ጦርነት ወቅትም ከእኔ ጋር ይሆናሉ። ሞትና ከባድ ቀውስ የሚከሰትበት ጦርነት ክስተት ነው። ጳውሎስ «የኋለኛው ጠላት» ብሎ ይጠራዋል (1ኛ ቆሮ. 15:26)። የሞት መውጊያ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሠራው ሥራና በትንሣኤው የተወገደ ቢሆንም፣ ይህንን ሽለቆ ማቋረጡ ግን አሁንም ፍርሃትና ምሥጢራዊነትን ይጭራል። ሆኖም ያድኑን ዘንድ መላእክት በዚያ ይሆናሉ። በሞት ጥላ መካከል ስንሄድ «በትርና ምርኩዝ» (መዝ. (23):4) በመሆን የሚያጽናኑን እነዚህ ቅዱሳን መላእክት ይሆኑ?

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን የፈጠርን ሰዎች እንደ ወንጌላዊ ዲ. ኤል. ሙዲ ልንሆን ይገባናል። ሞት በደጁ እንደሆነ ባወቀ ጊዜ፣ «ሰማይ በፊቴ ተከፍቶ ምድር ወደ ኋላ ቀረች» ብሏል። ሕልምን የሚያልም ይመስል ነበር። በኋላ ግን «አይ፣ ይኼ ሕልም አይደለም። . . . ውብ ነው። እንደ ሰመመን ነው። ይኼ ሞት ከሆነ ጣፋጭ ነገር ነው። እዚህ ሽለቆ የለም፣ እግዚአብሔር እየጠራኝ ስለሆነ መሄድ አለብኝ» አለ።

ለሞት ከተሰጠ በኋላም ሙዲ እግዚአብሔር የሚታየውን

ከማይታየው ከሚለየው ስለ መጋረጃ ባሻገር ያለውን እንዲያይ የፈቀደለት መሆኑን ለመጠቆም ተነሣሣ። «ትላልቅ በሮችን አልፎ ቤት ውስጥ» ነበረ። እናም «ለብዙ ጊዜ የሚወዳቸውንና ለጥቂት ጊዜ ያጣቸውን» የሚያውቃቸውን ሰዎች ፊት ተመለከተ። ከዚያም ቀደም ሲል በነበረው አገልግሎቱ ድምፁን ከፍ አድርጎ ያወጀውን ስብከት አስታወሰ። «አንድ ቀን ዲ. ኤል. ሙዲ የተባለ የምሥራቅ ኖርዝፊልድ ሰው በሞት ተለይቷል የሚል ጽሑፍ ከጋዜጣ ላይ ልታነቡ ትችላላችሁ። ይህንን እንዳታምኑ በዚያን ሰዓት አሁን ከሆንኩት ይልቅ የበለጠ ሕያው እሆናለሁ። ከዚህ አሮጌ ከሆነው የሸክላ ቤት ወጥቼ ወደ ዘላለም ቤቴ እገባለሁ። የበለጠ ከፍ አላለሁ። ይኸው ነው። ሞት ሊነካው የማይችል ሰውነት፤ ኃጢአት ሊበክለው የማይችል የከበረ ሰውነቱን የሚመስል ሰውነት፣ . . . ከሥጋ የተወለደው ይሞታል። ከመንፈስ የተወለደው ለዘለዓለም ይኖራል።» («The Life of Dwight L. Moody» የድዋይት ኤል. ሙዲ. ሕይወት በደብሊዩ. አር. ሙዲ)። ሙዲ አሁን ቢመሰክርልን ኖሮ የሚያስተናግዱ መላእክት ወደ ጌታ ፊት ይዘውት የቀረቡትን ደስ የሚያሰኝ ገጠመኝ በነገረን ነበር።

"O Little Town of Bethlehem" የተሰኘውን መጽሐፍ የጻፈው ፊሊፕ ብሩክስ በአሥራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን ከነበሩት ታላላቅ የመድረክ ተናጋሪዎች በጣም ከተወደዱ ሰባኪዎች አንዱ ነበር። በቦስተን ትኖር የነበረች አንዲት የአምስት ዓመት ልጃገረድ ከተናገረችው ቃል የበለጠ መታሰቢያ ሊደረግለት አይችልም ነበር። ተወዳጁ ሚስተር ብሩክስ ዐረፈ ብላ እናቷ ስትነግራት፣ «እማዬ መላእክት ምን ያህል ይደሰቱ ይሆን?» ብላ በመደነቅ መለሰች።

ሰው የተፈጠረው ለመኖር እንጂ ለመሞት ስላልነበረ ሞት ተፈጥሯዊ አይደለም። ሞት ከሰው ኃጢአትና ዓመፅ የተነሣ የመጣ የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። በክርስቶስ ውስጥ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጸጋ ውጪ የሚያሰቅቅ ትዕይንት ነው የሚሆነው። ክርስቶስን ሳያውቁ በመሞት ላይ በነበሩ ሰዎች አልጋ አጠገብ ቆሜ አውቃለሁ። ሁኔታው አስከፊ ነበረ። ክርስቶስን አውቀው በመሞት ላይ በነበሩ ሰዎች አልጋ አጠገብም ቆሜ አውቃለሁ። ይኼ በክብር የተሞላ ገጠመኝ ነበር። ቻርለስ ስፐርጅን ተዋጅተው በሞት የተለዩ ሰዎች ስለሚጠብቃቸው ክብር ሲናገሩ፣ «አንዳንዶች ሲሞቱ

እንደተመለከትኩት እኔም የምሞት ከሆነ ታላቁን ግብዣ መቀላቀሌ ነው። እነርሱ እንደ ዘመሩት የምዘምር ከሆነ ሞትን በአቋራጭ ለማምለጥ አልመኝም። እንዳየኋቸው ዓይነት ሆሣዕናዎችና ሃሌሉያዎች ከዓይኖቼ ውስጥ የሚበሩ ከሆነ መሞት የተባረከ ነገር ነው ማለት ነው።»

ለእውነተኛ አማኝ ሞት ምንም አያስፈራውም። ሆኖም ያንን የመጨረሻ ጉዟችንን ስናደርግ የእግዚአብሔር ጥበቃ ከእኛ ጋር ሊሆን ይገባል። በምንሞትበት ጊዜ መንፈሳችን ከሥጋችን ተለይቶ በሕዋው ውስጥ ይጓዛል። በዚያን ጊዜ ዲያብሎስ የሚያደባ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። እርሱ «በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ» (ኤፌሶን 2:2) ነው። የመረዳት ዓይኖቻችን ቢከፈቱ ምናልባት አየሩ የክርስቶስ ጠላቶች በሆኑ አጋንንት ተሞልቶ እንመለከት ነበር። ሰይጣን በዳንኤል 10 ላይ የተጠቀሰውን መልአክ የምድር ተልዕኮውን እንዳይወጣ ለሦስት ሳምንታት ከተገዳደረው፣ ክርስቲያን በሞቱ ጊዜ ሊገጥመው የሚችለውን ተቃውሞ መገመት እንችላለን።

ሆኖም ክርስቶስ በቀራንዮ ላይ በሰይጣን መንግሥት ውስጥ መንገዱን ጠርጓል። ክርስቶስ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ በሰይጣን ግዛት ውስጥ በማለፍ ስፍራውን መቆጣጠር ነበረበት። ሲመጣ በመላእክት ሠራዊት የታጀበበት አንዱ ምክንያት ለዚህ ነው (ሉቃስ 2:8-14)። ዳግም በሚመጣበት ጊዜም መላእክት ሊያጅቡት የሚገባው ለዚህ ነው (ማቴዎስ 16:27)። እስከዚያ ድረስ ሰይጣን እውነተኛውን አማኝ የሚዋጋበት የመጨረሻ ዕድል ያለው በሞቱ ጊዜ ነው። ይሁንና፣ እግዚአብሔር በዚያን ወቅት ይጠብቁን ዘንድ መላእክቱን ይልካል።

ኢየሱስ በሉቃስ 16 ላይ ታሪኩን ሲናገር ለማኙን ሰው «መላእክት ወሰዱት» ብሏል። ማጀብ ብቻ ሳይሆን ተሸክመውታል። ይህ ለአልዓዛር ምን ዓይነት የሚያስገርም ገጠመኝ ይሆን? እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በአንድ ባለጠጋ ደጅ ተኝቶ ይለምን የነበረ ሰው በድንገት ራሱን በእግዚአብሔር ኃያላን መላእክት እጅ ውስጥ አገኘ ው!

በአንድ ወቅት ንግሥት ኤልሳቤጥ ከውጭ አገር ጉዞ ሲመለሱ የነበረውን ትዕይንት ለመመልከት ለንደን ውስጥ ቆሜ ነበር።

በዚህም ጊዜ የባለሥልጣናትን ሰልፈኞች፣ የሙዚቃ ሰልፈኞችን፣ ሰልፈኛ ወታደሮችን፣ የሚውለበለቡ ባንዲራዎችን ተመለከትሁ። ንግሥቲቷ ወደ አገራቸው መመለሳቸውን ምክንያት በማድረግ እንዲያጅቧቸው የተደረጉትን ውብ ነገሮች ሁሉ ተመለከትሁ። ሆኖም ከዚህ የሥቃይ ሕይወት ሁሉ ተሰናብቶ፣ መላእክት ከብበውት በክብር ለመቀበል ወደሚጠብቁት ወደ ሰማይ ቤቱ ከሚወስዱት እውነተኛ አማኝ ጋር ሊወዳደር ይህ ምንም ማለት አይደለም።

ክርስቲያን ሞትን እንደ አሳዛኝ ክስተት ሊቆጥር አይገባውም። ነገር ግን መላእክት እንደሚመለከቱት መመልከት አለበት። እነርሱ ከዚህ ምድር እስከ ዘለዓለም የሚደረገው ጉዞ በደስታ የሚዘልቅ መሆኑን ይገነዘባሉ። የሕይወት መንገድ በሞት ሸለቆ ውስጥ ነው፤ መንገዱ ሁሉ ግን በድል የሚዘለቅ ነው። መላእክት ኢየሱስ ሞትን ድል በመንሣት ሥልጣኑ የፈነጠዙ ሲሆን፣ ይህ ደግሞ ትንሣኤያችንን በማረጋገጥ በሰማይ የሰላም መንገድ እንደ ተከፈተልን ዋስትና ይሰጠናል።

በሞት ወቅት መላእክት ወደ ሰማይ አጅበው እንደሚወስዱን በመቶዎች የሚቆጠሩ ታሪኮች ያስረዳሉ። ለምሳሌ፣ ሴት አያቴ በሞቱ ጊዜ ክፍሉ በሰማያዊ ብርሃን የሞላ መሰለ። ሳቅ እየከጀላቸው ከአልጋቸው ላይ ተነሥተው፣ «ኢየሱስን እጁን ወደ እኔ ዘርግቶ አየዋለሁ። ቤንንና (ከጥቂት ዓመታት በፊት የሞተ ባለቤታቸውን) መላእክትን እመለከታለሁ» አሉና ወደ ኋላቸው ተደፉ፣ በሰውነታቸው ውስጥ የሌሉ ቢሆኑም ከጌታ ጋር ግን ነበሩ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በምማርበት ወቅት አንድ መንፈሳዊት የሆነች ወጣት ሚሲዮናዊት በድንገት ታመመች። ሐኪሙም በሕይወት ለመኖር ያላት ጊዜ ጥቂት ሰዓታት ብቻ እንደሆነ ተናገረ። ወጣት ባለቤቷና አንድ ወይም ሁለት የትምህርት ቤቱ ባልደረባዎች እንደ ቆሙ በድንገት፣ «ኢየሱስን አየሁት። የመላእክትን ዝማሬ እሰማለሁ» በላ በመደነቅ ጮኸች።

በቻይና ሚሲዮናዊ የነበረው ቄስ ኤ. ኤ. ታልቦት በአንድ ወቅት በአንድ በመሞት ላይ በነበረ ቻይናዊ ክርስቲያን አልጋ አጠገብ ነበረ። በድንገት ክፍሉ በሰማያዊ ሙዚቃ ተሞላ። ቻይናዊው

ክርስቲያንም በደማቅ ፈገግታ ሆኖ ወደ ላይ ተመልክቶ፣ «ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ ማርጋሬት ጌይንም ከእርሱ ጋር ሆና አያታለሁ» አለ ። ማርጋሬት ጌይ የሚሲዮናዊው የታልቦት ትንሽ ሴት ልጅ ስትሆን ከጥቂት ወራት በፊት በሞት የተለየች ናት።

ሱዛና ዌስሊ፣ «በምሞትበት ወቅት የምስጋና መዝሙር ዘምሩ» ብላ ነበር። በአሁኑ ወቅት በመሞት ላይ ለሚገኙ በሽተኞች ብዙ መድኃኒት ስለሚሰጣቸው እንደዚህ ዓይነት ታሪክችን አንሰማም። ሆኖም በክርስቶስ ሆኖ ሞትን መጋፈጡ ክብር የተሞላበት ገጠመኝ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እያንዳንዱ አማኝ ክርስቶስ ወደሚገኝበት ሲጓዝ በቅዱሳን መላእክት እንደሚታጀብ ያረጋግጣል።

ብዙ ጊዜ የጌታ መላእክት የመንግሥቱ መልእክተኞች የሚላኩበት ምክንያት በሞታቸው ጊዜ በጌታ የተዋጁትን ለመውሰድ ብቻ ሳይሆን፣ ወዳጆቻቸውን ላጡትና እዚህ ለሚቀሩት ተስፋና ደስታን በመስጠት ለማጽናናትም ጭምር ነው። «በልቅሶ ፋንታ የደስታን ዘይት፣ በጎዘንም መንፈስ ፋንታ የምስግናን መጐናጸፊያ» እንደሚሰጠን ቃል ገብቶልናል።

ዛሬ ሰዎች እየጨመረ በሚሄደው ተስፋ አስቆራጭ ስሜት እየተወሰዱ ናቸው። ዶማን ሉም "Responding to Suicidal Crisis" በተሰኘው መጽሐፋቸው ሚና ፊልድን በመጥቀስ ብቃት የሌለው ምክርና ሕክምና ስለሚሰጡና፣ «ራሳቸው ሊያልፋበት የማይችሉትን ሥቃይ የማይረባ ነገር ነው የምታወራው በማለት የበሽተኛውን ጀርባ መታ መታ እያደረጉ ለማምለጥ ስለሚጥሩ ሰዎች» ጽፈዋል። ዛሬ በታዋቂ የሕክምና ማዕከሎች ውስጥ የሥነ አእምሮ ባለሙያ ቡድኖች፣ የሥነ ልቦና ባለሙያዎችና ሐኪሞች ሞትን በሚመለከት ሰሚናሮች ላይ እንዲገኙ ይበረታታሉ። ሮበርት ጄ. ሊፍተን ከሄሮሺማ የአቶሚክ ጥፋት የተረፉትን ሰዎች የሚያስገርም አመለካከቶች በማካተት የሕይወትን መቋረጥ በተመለከተ ጽፈው ነበር። «ከሞት ጋር የሚቆይ የሚመስል፣ ጫና የበዛበትና የማያቋርጥ ግጥሚያ ተካሂዶ ነበር። በውጤቱም በሰዎች አቋም ላይ የእምነትና የመተማመን ነገር ወደቀ። ሰዎች ሞትን በተመለከተ ስለማንኛውም ስሜቶች ራሳቸውን ያደነዘዙበት የሥነ አእምሮ ዝገት ነበረ። እናም ለተፈጠረው አሳዛኝ ነገር በኃላፊነት የሚጠይቁ ይመስል በጸጸትና ራሳቸውን በመኮነን ተሞሉ. . . ሞት

ድንገት ይወስደናል በሚል ፍርሃት ተውጠናል። . . . ሕይወትን ሊጨብጥ የማይችል ባሕርይ ተገንዝበናል» ብለው ነበር።

አንዳንድ ሰዎች ሞትን «ዮርዳኖስን መሻገር» ብለው ሲጠሩት እንሰማለን። ይህ መንፈሳውያን በሆኑና በጥቂት የክርስቲያን አምነት መዝሙሮች ውስጥ ይገኛል። አገላለጹ የመጣው እስራኤላውያን የተስፋውን ምድር ለመውረስ ዮርዳኖስን ካቋረጡት የድል ጉዞ ነው። ዮርዳኖስ ደረቅ መሬት ሆኖላቸው አለፉ። በተመሳሳይ ሁኔታም ወደ ሰማያዊው የተስፋ ምድር የዮርዳኖስን የሞት ወንዝ ተሻግረን በሰላም እስክንገባ ድረስ አገልጋይ መላእክት የሚመለከቱን ይሆናል። ስለሆነም ክርስቲያን ተስፋ እንደሌላቸው ሰዎች ጎዘን አይገባውም (1ኛ ተሰሎንቄ 4:13)።

ሐዋርያው ጳውሎስ መሞቱ እየቀረበ መሆኑን ሲናገር፣ «ይልቁንም ከሥጋ ተለይተን በስደት መኖር በጌታም ዘንድ ማደር ደስ ይለናል» ብሏል (2ኛ ቆሮንቶስ 5:8)። በክብር የተሞላው አካላዊና መንፈሳዊው መለየት በሚከናወንበት ወቅት፣ መላእክት በፍጹም ደስታ እንደ ተሞላን ወደ አዳኛችን ይሸኙናል። ይኼ ደግሞ «ዘለዓለማዊ ሕይወት» ነው።

ሊመጣ ያለው አስገራሚ አቀባበል

ሞት ውብ ሊሆን እንደሚችል አምናለሁ። በደስታና በጉጉት በመጠባበቅ ላይ እገኛለሁ። ፊታቸው ድልን እንዳንጸባረቀ ሕይወታቸውን በሰጡት ብዙ ሰዎች አጠገብ ቆሜ አውቃለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ በመዝሙረ ዳዊት (116)፡6 ላይ፣ «የቅዱሳኑ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው» ማለቱ አስገራሚ አይደለም። «በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ፣ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም።» [መዝ. (23)፡4]።

ሞትን ስታስቡት በሥጋት ልትዋጡ ትችሉ ይሆናል። ልታስታውሱት የሚገባው ነገር ቢኖር በአንድ ወቅት ለተወሰነ ደቂቃ እንደምትሠቃዩና በሚቀጥለው ደቂቃ ወደ አዳኛችን የክብር አምላል በቅፅበት እንደምትለወጡ ነው። የሰማይ ታላቅነቱ፣ አስደናቂነቱ፣ ውበቱ፣ የአንተ ይሆናል። ከድካምህ ታርፍ ዘንድ እግዚአብሔር የሚልካቸው መላእክት ወደ ቤትህ ያመጡሃል።

የሥራህም ክብር ይከተልሃል። (የዮሐንስ ራእይ 14:13)።

ሐዋርያው ጳውሎስ፣ «ስለዚህ፣ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና የምትደላደሉ፣ የማትነቃነቁም፣ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ» ማለቱ አስገራሚ አይሆንም (1ኛ ቆሮንቶስ 15:58)።

ሕይወትን ለመጋፈጥ ተዘጋጅተሃል? ሞትን ለመጋፈጥ ተዘጋጅተሃል? ማንም ለእግዚአብሔር ክብር መኖር ያልተማረ ሰው ለመሞት እርግጠኛ ሆኖ የተዘጋጀ ሊሆን አይችልም። ኢየሱስ ለአንተ የሞተልህ ስለሆነ እምነትህን በእርሱ ላይ መጣል ትችላለህ። ከቀውሶች ሁሉ ታላቅ በሆነው በዚያ የመጨረሻ ደቂቃ መላእክቱ በክብርና በሚያስገርም ሁኔታ በእጆቻቸው አቅፈውህ ወደ ሰማይ እንዲያደርሱህ ያደርጋል።

አሥራ አራት
የመላእክት ተመልካቾች

ወላጆቻችሁ፣ ባለቤቶቻችሁ፣ ወይም ልጆቻችሁ ብቻ ሳይሆኑ ሰማያዊ ሠራዊትም ዘወትር እንደሚመለከቷችሁ ብታውቁ በምን ዓይነት ሁኔታ ትኖሩ ነበር? መጽሐፍ ቅዱስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 4:9 ላይ መላእክት እንደሚመለከቱን ያስተምራል።

ጳውሎስ እኛ ለእነርሱ «ትዕይንት» [በአማርኛው «መጫወቻ» ተብሎ የተተረጐመው ለተመልካች የሚዘጋጅን ትዕይንት ከግንዛቤ ውስጥ በማስገባት ይመስላል።] እንደሆንን ይናገራል። ኤ. ኤስ. ጆፒ የመጀመሪያ ክፍለ ዘመን ተመልካቾች ለስፖርት ተብሎ ሰፊና ክብ በሆነ ሜዳ ላይ እንስሳት ሲገደሉና ሰዎች ከእንስሳት ጋር የሞት ሽረት ትግል ሲያካሄዱ ለማየት ይሄዱ ነበር፤ በኋላ ላይ ደግሞ ክርስቲያኖች በአንበሳ ሲበጣጠሱ ቆመው ይመለከቱ ነበር ብሏል። ጳውሎስ «መጫወቻ» የሚለውን ቃል በሚጠቀምበት ወቅት ይህችን ዓለም እንደ አንድ ሰፊ የመዝናኛ ስፍራ መሣሉ ነበር። ክርስቶስን ለመታዘዝ የሚሹ ክርስቲያኖች ሁሉ እነርሱን ለማዋረድ ከተሰጡ የክፉ ኃይላት ጋር ከፍተኛ ግጭት ውስጥ ስለሚገቡ በዚህ ታላቅ ድራማ ውስጥ ይሳተፋሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን «ነፍሳቸውንም እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም» ይላል (የዮሐንስ ራእይ 12:11)።

በዚህ በትግሉ ስፍራ ብቻ ባልተወሰነው ግጭት ውስጥ ብዙ ጊዜ በደስታ ወደ ሞታቸው የሚጓዙትን ፈጥነው ለማዳንና ነፃ ለማውጣት መላእክት በጒጒት ይጠባበቃሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር መላእክት ነፃ የሚያወጡ ሠራዊቶች በመሆን ፈጥነው እንዳይሄዱ ይከለክላቸዋል። ኢየሱስም ከእግዚአብሔር አብ ጋር የለያየውን የመስቀል ላይ ሞት በቀመሰ ጊዜ እንዲያድኑት አልፈቀደላቸውም። የመላእክት ተመልካቾች በተረጋጋ መንፈስ ሆነው ጣልቃ ለመግባት ቢዘጋጁም፣ ጥቃት እንዲሰነዝሩ ትእዛዝ

አልተሰጣቸውም:: ለምን? ምክንያቱም በእግዚአብሔር ሰዓት በጨካኝ የክፉ ኃይላት ላይ የሚከናወነው የመጨረሻ ድል ገና ስላልመጣ ነው::

ቀደም ብዬ እንደ ጠቀስኩት ዛሬ ብዙ ግራ የሚያጋቡ ጥያቄዎች ያጋጥሙናል:: ለምሳሌ ያህል፣ እግዚአብሔር ክፋትን ለምን ይፈቅዳል? እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት ኃጢአትን ለምን አይቀጣም? እግዚአብሔር ለምን በሽታን ይፈቅዳል? እግዚአብሔር ለምን ጥፋትን ይፈቅዳል? ቢሆንም የእግዚአብሔር ጊዜ ትክክል ነው:: በዓለማችን ውስጥ የሚከናወነውን ነገር ሁሉ የሚመለከቱት የመላእክት ሠራዊት፣ ከእግዚአብሔር ምልክትን ካልተቀበሉ ጻድቃንን ለማጽናናት፣ የተጎዱትን ነፃ ለማውጣት ነጻነት የላቸውም:: አንድ ቀን ግን ያደርገዋል:: ቅዱሳን መላእክት የእግዚአብሔርን ምርጦች ወደ መንግሥቱ እስከሚሰበሰቡበት እስከ መከሩ ጊዜ ድረስ ስንዴው ከእንክርዳዱ ጋር፣ ጻድቁ ከኃጢአተኛው ጋር አብረው እንደሚያድጉ ክርስቶስ አስተምሮናል ::

የመላእክት ትኩረት

የእግዚአብሔር መላእክት የዚህን የዘመን መጨረሻ ድራማ በጥሞና እየተከታተሉት ሲሆን፣ ቤተ ክርስቲያንም በዓለም ዙሪያ ስትመሠረትና ስትስፋፋ ይመለከታሉ:: የዘመንን እንቅስቃሴዎች በጥሞና በሚከታተሉበት ጊዜ የሚያመልጣቸው ነገር የለም:: «ብዙ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጥበብ አሁን በቤተ ክርስቲያን በኩል በሰማያዊ ስፍራ ውስጥ ላሉት አለቆችና ሥልጣናት ትታወቅ ዘንድ» (ኤፌሶን 3:10):: ዶ/ር ጆፒ «አሁን» የሚለው ቃል ይህን ሰፊ የቤተ ክርስቲያን ዘመን የሚሸፍን መሆኑን ያሳስበናል:: የመላእክት ሠራዊት የኢየሱስ ክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን መመሥረት የተመለከቱ ሲሆን፣ እግዚአብሔር በእያንዳንዱ ሕይወት ውስጥ ጸጋውን፣ ፍቅሩንና ኃይሉን በመግለጡ ሳቢያ የሚካሄደውን የእያንዳንዱን አማኝ አኗኗር ታዝበዋል:: በዚህ ሰዓት መላእክት የመጀመሪያውን ትኩረት የሚሰጡት በሁሉም ግዛቶች ለሚገነባው የእውነተኛዪቱ ቤተ ክርስቲያን አካል ነው::

ነገር ግን በዚህ ዓለም የትግል ሜዳ ላይ በመኖራችን ምን ያስቡ

ይሆን? በእምነታችን ጸንተን ስንቆምና በጽድቅ ስንመላለስ ያዩን ይሆን? ወይስ በእኛ ጽናት ማጣት ይገረሙ ይሆን? እነዚህ ሁለት አማራጮች በኤፌሶን 3:10 በተጻፈው መሠረት የተረጋገጡ ይመስላል። ዓላማው «ብዙ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጥበብ አሁን በቤተ ክርስቲያን በኩል በሰማያዊ ስፍራ ውስጥ ላሉት አለቆችና ሥልጣናት ትታወቅ ዘንድ» ነው።

አሁን መላእክት አኗኗራችንን እንደሚከታተሉና እንደሚመሰክሩ በእርግጠኝነት ማወቃችን ውሳኔዎች ላይ ከፍተኛ ለውጥ ሊያመጣ ይገባል። እግዚአብሔር ሁሉንም የሚመለከት ሲሆን፣ መላእክት ደግሞ በጉጉት እየተመለከቱ ናቸው። «አምፕሊፋይድ ባይብል» የተባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ እትም 1ኛ ቆሮንቶስ 4:9ን ሲያብራራው፣ «እግዚአብሔር ለሰዎችና ለመላእክት የምንታይ የቴአትር መድረክ ትዕይንቶች አድርጉናል» ይላል። የሚመለከቱ መሆኑ እርግጥ ሲሆን፣ በተጧጧፈው ጦርነት መካከል የማበረታቻ ቃላት ሲናገሩ ብንሰማቸው ምን ያህል አስገራሚ ይሆን ነበር ብዬ አስባለሁ።

ለጽድቅ የሚሰጡ የማበረታቻ ሽልማቶች

የሰማይና የመላእክት ሠራዊቶች ዋና ትኩረት በክርስቲያኖች እርምጃና ውጊያ ላይ እንደሆነ ስንገነዘብ፣ በዚህ ዓለም በጽድቅ ለመኖር ስለምንከፍለው ዋጋ በጥልቀት እናስባለን። ጳውሎስ፣ «አንድ እንኳ በአድልዎ ሳታደርግ እነዚህን (ሕጎች) ያለ መዘንበል እንድትጠብቅ በእግዚአብሔርና በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በተመረጡትም መላእክት ፊት እመክርሃለሁ» (1ኛ ጢሞቴዎስ 5:21) ብሏል። ጳውሎስ የተመረጡ መላእክት አማኙን እንዴት እንደሚያገለግልና የክርስትና ሕይወቱን እንዴት እንደሚኖር ሳያቋርጡ እንደሚመለከቱ እንዲያስታውስ ነበረ ጢሞቴዎስን ያነቃቃው። የጽድቅን ሕይወት ለመኖር ከዚህ እውነት የበለጠ ምን ማበረታቻ ሊቀርብ ይችላል? ለራሴ እንኳ፣ «ተጠንቀቅ መላእክት እየተመለከቱ ናቸው» ማለት ይኖርብኛል።

ፍለጋ የሌለውን የክርስቶስን ባለጠግነት ቤተ ክርስቲያን በሁሉም ስፍራ ለጠፉት ሰዎች ስታገለግል መላእክት ታላቅ እርካታ

ይለማቸዋል። ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ መላእክት ሐሴትን የሚያደርጉ ከሆኑ (ሉቃስ 5:10)፣ ይኼ ማለት በሰማያት ሰገነቶች ላይ ሆነው ከሚመለከቱት መካከል የመላእክት ሠራዊት ይገኙበታል ማለት ነው። በዕብራውያን 12:1 ላይ፣ «እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን» ተብለው ከተጠቀሱት ውስጥ እነርሱም ይካተታሉ ማለት ነው። መላእክት እያንዳንዷን ምድራዊ የክርስትና ጉዟችንን ሳያዩት አያልፉም። በጳውሎስ ዘመን የግሪክ ሰዎች እንደ ጮኹት እነርሱ እንዲህ አያደርጉም። ነገር ግን ወንጌሉን አውጀን ወዳጆቻችን በሚድኑበት ወቅት ከእኛ ጋር ሐሴትን ያደርጋሉ።

ዶክተር ቫንስ ሃቭነር "Though I Walk Through the Valley" በተሰኘው መጽሐፋቸው ላይ አነስተኛና ጥቂት አማኞች ለሚገኙ ባት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያኑ ሌሊቱ እስኪገፋ ድረስ ስብከታቸውን ያዘጋጁ ስለነበረ አንድ በዕድሜ ስለገፉ ሰባኪ ይናገራሉ። የሰባኪው ባለቤት ጥቂት ሰዎች ብቻ የሚሰሙትን ስብከት ለማቅረብ ይኼን ያህል ለምን እንደሚያመሹ ጠየቀቻቸው። አገልጋዩም ሲመልሱ፣ «የእኔ አዳማጮች ምን ያህል ታላቅ እንደሆኑ ረስተሽዋል፣ የእኔ ፍቅር» ሲሉ ይመልሳሉ። ዶ/ር ሃቭነር ጽሑፋቸውን በመቀጠል ፣ «ሰማይ በዚህ ስፍራ ቢመለከት ምንም የሚናቅ ነገር የለም። የተከበብን መሆናችንንና ማን እንደሚመለከተን ብናስታውስ የበለጠ ሥራን እንሠራለን» ብለዋል።

ሽለቆዎቻችን በጠላቶቻችንና በዕንባ ተሞልተው ይሆናል። ሆኖም ዓይኖቻችንን ወደ ተራራዎቹ አንሥተን እንደ እግዚአብሔር የማይወሰን ጥበብ ወደ ቤታችን በሰላም እንድንገባ እየተጠባበቁን ወዳሉት መላእክትና ወደ እግዚአብሔር ልንመለከት እንችላለን።

አሥራ አምስት
መላእክት በዛሬው ኑሮአችን ውስጥ

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወቅት የብሪታንያ አየር ኃይል አገሩን ከወረራና ከሽንፈት ታድጓል። አዴላ ሮጀርስ ሴይንት ጆን "Tell No Man" በተሰኘ መጽሐፏ ስለዚያ ለሳምንታት የዘለቀ የአየር ላይ ውጊያ አንዳንድ አስገራሚ ነገሮችን ትገልጻለች። መረጃውን ያገኘችው የአየር ኃይል ዋና አዛዥ ለነበሩት ለተከበሩ ማርሻል ሁግ ዳውዲንግ ክብር ጦርነቱ ካበቃ ከጥቂት ወራት በኋላ ከተዘጋጀ በዓል ላይ ነበር። ንጉሡ፣ ጠቅላይ ሚኒስትሩና ሌሎችም የተከበሩ ሰዎች እዚያው ነበሩ። የአየር ኃይሉ ዋና አዛዥ በንግግራቸው ላይ ጥቂት ተዋጊዎቻቸው እንቅልፍ አጥተው አውሮፕላኖቻቸውን እያበረሩ ስለተዋጉበት ሁኔታ ተረት የሚመስል እውነተኛ ታሪክን በዝርዝር ይናገሩ ነበር። በንግግራቸው ላይም በተልዕኮ ላይ የነበሩ የአየር ኃይል አባላት ተመትተው መጐዳታቸውን ወይም መሞታቸውን ገለጹ። ይሁንና፣ አውሮፕላናቸው በአግባቡ እየበረረ መዋጋቱን እንደ ቀጠለ አስረዱ። አንዳንድ ጊዜ በሌላ አውሮፕላን ላይ የነበሩ ፓይለቶች የአውሮፕላኑን መቆጣጠሪያ የሚቆጣጠር ምስል ይመለከቱ ነበር። ለዚህ ማብራሪያው ምንድን ነው? የአየር ኃይሉ ዋና አዛዥም አብራሪዎቹ የሞቱባቸውን አንዳንድ አውሮፕላኖች መላእክት አብርረዋቸዋል ብለው እንደሚያምኑ ተናገሩ።

በሞቱት አብራሪዎች ምትክ በብሪታኒያ በነበረው ጦርነት መላእክት አውሮፕላኖችን ማብረራቸውን በእርግጠኝነት ልናውቅ አንችልም። ይሁንና፣ ባንችልም መላእክት በትክክል ያደረጓቸውን፣ ሊያደርጉ የሚችሏቸውንና ታሪክ ወደ ፍጻሜው እየቀረበ ሲሄድ የሚያደርጓቸውን አንዳንድ ነገሮች ቀደም ሲል ከእግዚአብሔር ቃል ተመልክተናል። ለእያንዳንዳችን የሚጠቅመን ጥያቄ መላእክት አሁን ባለንበት ሁኔታ እንዴት ሊያግዙን እንደሚችሉ ነው። በክፉ ኃይላት

ላይ ድልን እንድንቀዳጅ እንዴት ይረዱናል? ከእነርሱ ጋር የሚኖረን ቀጣይ ግንኙነት ምንድን ነው?

ከእነርሱ እርዳታ ውጪ በሰይጣን ላይ ድልን ለመቀዳጀት ስለማንችል ያግዙን ዘንድ እግዚአብሔር በእኛ ላይ ኃላፊነትን እንደ ሰጣቸው እናውቃለን። ሐዋርያው ጳውሎስ፣ «መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፣ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዦች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ» ብሎ ይናገራል (ኤፌሶን 6:12)። በመላእክቱ በኩል ከእግዚአብሔር እንዴት እርዳታ እንደምናገኝ እናስብ።

የዚህ ዘመን አምላክ

ዋናው ጠላታችን የሆነው ሉሲፈር በዚህ ዓለም ላይ ከሚገኙት ኃይለኛና በሚገባ ከተዘጋጁት የጦር መሣሪያዎች አንዱን ይቆጣጠራል። ኃይላትን፣ ሥልጣናትንና ግዛቶችን ይቆጣጠራል። እያንዳንዱ አገር፣ ከተማ፣ መንደርና ግለሰብ የክፋውን ኃይል የሚያቃጥል ትንፋሽ ቀምሶታል። ከክርስቶስ ጋር ለሚያካሄደው ለመጨረሻው ታላቅ ጦርነት (አርማጌዶን) የዓለምን ሕዝቦች በመሰብሰብ ላይ ይገኛል። ሆኖም ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት እንደሆነ ኢየሱስ አረጋግጧል (ዮሐንስ 12:31፤ 16:11)። በ2ኛ ጢሞቴዎስ 1:10 ላይ ጳውሎስ ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል በኩል ሞትን አጥፍቶ ሕይወትንና ዘላለማዊነትን እንዳመጣ ይናገራል። ጴጥሮስ፣ ኢየሱስ «መላእክትና ሥልጣናት ኃይላትም ከተገዙለት በኋላ ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብሔር ቀኝ አለ» ብሎ ይገልጻል (1ኛ ጴጥሮስ 3:22)።

የሰይጣን ሽንፈት

ሰይጣን በመርሕ ደረጃ የተሸነፈ ጠላት ቢሆንም፣ እግዚአብሔር እርሱን ከዓለም መድረክ ላይ ገና እንዳላስወገደው እውነት ነው። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እንዲፈርዱበትና ፈጽመው ከዓለም ላይ ይደመስሱት ዘንድ መላእክትን እንደሚጠቀምባቸው

ይናገራል። በዮሐንስ ራእይ 12 ላይ ስለ ሰይጣን የቀደመ ሽንፈት እናነባለን። «በሰማይም ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ አልቻላቸውምም፣ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸውም። ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው፣ ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ፤ ወደ ምድር ተጣለ፤ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ» (ከቊጥር 7-9)።

በዮሐንስ ራእይ በምዕራፍ 20 ላይ ዮሐንስ ሰይጣን በምድር ላይ በአሁኑ ወቅት ያለው ገዢነት እንዴት ለአጭር ጊዜ እንደሚገታ ይናገራል። «የጥልቁንም መክፈቻና ታላቁን ሰንሰለት በእጁ የያዘ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ። የቀደመውንም እባብ ዘንዶውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው፤ ሺህ ዓመትም አሰረው፤ ወደ ጥልቅም ጣለው። አሕዛብንም ወደ ፊት እንዳያስት ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእርሱ ላይ ዘግቶ ማኅተም አደረገበት. . .»። ከዚያም በመቀጠል ዮሐንስ ለጥቂት ጊዜ ከተፈታ በኋላ የመጨረሻው ታላቁ ጦርነት እንደሚካሄድና ለዘላለም ይሠቃይ ዘንድ እግዚአብሔር ወደ እሳቱና ወደ ዲኑ እንደሚጥለው ይናገራል (የዮሐንስ ራእይ 20፡10)።

አንዳንድ ሰዎች «ስለ መጨረሻው የሰይጣን ሽንፈት መናገሩ ጥሩ ነው። ነገር ግን ያ እስከሚሆን ድረስ ዛሬ ከእርሱ ጋር ላለኝ ትግል አይጠቅመኝም» ይላሉ። ይኼ ግን ታሪኩን ሁሉ አይገልጽም። በሰይጣን ላይ ድል ልንቀዳጅ የምንችልባቸው የተወሰኑ መመሪዎች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተገልጸዋል።

ለምሳሌ «ለዲያብሎስም ፈንታ አትስጡት» ተብሎ ተነግሮናል (ኤፌ. 4:27)። በሌላ አነጋገር በልባችሁ ለሰይጣን ክፍት ቦታ አትተዉለት ማለት ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ ሲያስተምር፣ «በመጠን ኑሩ ንቁም፤ ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሣ አንበሳ ይዞራልና» ብሎ ይናገራል (1ኛ ጴጥሮስ 5:8)። ከሚጠበቀው በላይ ጠንቃቃ ለመሆን አንችልም። ነገር ግን ይኼ የእግዚአብሔርን ተዋጊ ኃይላት የመቀላቀልንም አሳብ የሚያካትት ነው። «በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት» (1ኛ ጴጥሮስ 5:9)። ያዕቆብም «ዲያብሎስን ተቃወሙት ከእናንተም ይሸሻል» ይላል (ያዕቆብ 4:7)።

ነገር ግን እነዚህ እንድንነቃና ዲያብሎስን እንድንቋቋም የሚያበረታቱን ማጽናኛዎች የታሪኩን የተወሰነ ክፍል ብቻ ነው የሚነግሩን። በጦርነቱ ውስጥ ብቻችንን አይደለንም። በራሳችን ብርታት ብቻ ልንተማመን አይገባንም። ሆኖም በውስጣችን በሚኖረውና በሁኔታዎች ሁሉ ወደ እርሱ ስንቀርብ ሊረዳን ፈቃደኛ በሆነው በመንፈስ ቅዱስ ላይ ልንደገፍ ይገባል። በተጨማሪም ከሰይጣንና ከአጋንንቱ ይልቅ በብዙ እጥፍ በሚበልጡት እጅግ ኃያላንና ብርታት በተሞሉ መላእክት ልንተማመን እንችላለን። ከአንድ ምእተ ዓመት በፊት እንክሪስ ማዘር "Angelographia" በተሰኘ መጽሐፋቸው ውስጥ፣ መልካሞቹም ሆኑ ክፉዎች መላእክት ሰዎች ከሚገነዘቡት በላይ በዚህ ዓለም ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ ያደርጋሉ። ሁልጊዜ ነፍሳችንና ሥጋችንን ለመጉዳት ከሚያቅዱ መሠሪ የዓመፅ ኃይላት ይታደጉን ዘንድ ቅዱሳን መላእክት ለእኛ ኃጢአተኛ ለሆንን ፍጥረቶች ስለመመደቡ የእግዚአብሔርን ጸጋ ልናደንቅ ይገባናል» ብለዋል።

ኤልሳዕ እጅግ ብዙ በሆኑ የጠላት ሠራዊት በዶታይን ስለተከበበት ሁኔታ ቀደም ሲል ተመልክተናል።

ነገር ግን እንደ እርሱ ባሪያ መንፈሳዊ ዓይኖቻችን ቢከፈቱ በክፋት ኃይላትና ሥልጣናት የተሞላን ዓለም ብቻ ሳይሆን፣ እኛን ለመጠበቅ የተመዘዙ ሰይፎች የያዙ ኃያላን መላእክትንም ጭምር እናያለን።

በዶታይን በሺዎች የሚቆጠሩ ወታደሮች ከተማዋን ከብበው በኤልሳዕ ላይ ጉዳት ለማድረስ ዐቅደው ነበር። ያም ቢሆን እርሱ ሰላም ነበረው። ባሪያው ግን የሚሆነውን ስላላወቀ ዓይኖቹ እንዲከፈቱለት ያስፈልግ ነበር። የተቸገርን፣ ግራ የተጋባን፣ የምንፈራ፣ የተጨነቅን ክርስቲያኖች በዚህ ደቂቃ እግዚአብሔር ዓይኖቻችንን ሊከፍትልን ያስፈልጋል። ቫንስ ሃቭነር እንዳሉት፣ «ዋናው ችግራችን ብርሃን ሳይሆን ዓይን ነው። ብርሃን ለዓይነ ስውር ሰው ምንም አይጠቅመውም። የዓይኖቻችን በእምነት ካልተነኩ በርእሰ ጉዳዩ ላይ ብዙ መጻሕፍትን ብናነብ መላእክትን አያሳዩንም።»

አጋንንትን በመቊጠር ተጠምደን ቅዱሳን መላእክትን ልንዘነጋ አይገባንም። በእርግጥ ግዙፍ ከሆነ የጦር መሣሪያ ጋር እየታገልን

ነው። ሆኖም ጦርነቱ የጌታ ስለሆነና ኃያላን የሆኑ ሰማያዊ ሠራዊት የከበቡን ስለሆነ ጦርነቱን ልንፈራ አይገባንም። ዙሪያው ሙሉ በሙሉ የተከበበ መሆኑን በተነገረው ጊዜ፣ «መልካም ማንም እንዳያመልጥ ጠብቁ» ብሎ በድፍረት እንደተናገረው ያ የድሮ መሪ፣ እኛም ሰይጣንንና ጭፍሮቹን በድፍረት ለመጋፈጥ እንችላለን። ሽለቆዎቻችሁ በጠላት የተሞሉ ከሆኑ ዓይኖቻችሁን ወደ ተራራዎች አንሡና በምትካችሁ ሊዋጉ ቀስታቸውን የገተሩትን የእግዚአብሔር ቅዱሳን መላእክት ተመልከቱ።

አብርሃም በዕድሜ የገፋ ባሪያው ለይስሐቅ ከዘመዶቹ ሚስት እንዲፈልግለት በራስ መተማመንና በአጣዳፊ የላከው፣ ከእግዚአብሔር መልአክ የተነሣ ነው። «መልአኩን በፊትህ ይሰድዳል . . . መንገድህንም ያቀናል» (ዘፍጥ. 24:7፣ 40)። ነቢዩ ኢሳይያስ «በጭንቃቸው ሁሉ እርሱ ተጨነቀ የፊቱም መልአክ አዳናቸው» ይላል (63:9)። እግዚአብሔር በዚያ በብስጭቱ ወቅት ለሙሴ የተስፋ ቃልን ሲሰጠው «መልአኬ በፊትህ ይሄዳልና» አለው (ዘጸአት 23:23)። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የላካቸውን መላእክት ልንመለከትና ዳሩ ግን ለይተን ላናውቃቸው እንደምንችል ይናገራል። «እንግዶችን መቀበል አትርሱ በዚህ አንዳንዶቹ ሳያውቁ መላእክትን እንግድነት ተቀብለዋልና» (ዕብራውያን 13:2)። ሰዎች ቢያጨኋቸውም ባያጨኋቸውም መላእክት በሃያኛው ክፍለ ዘመንም በሥራ ላይ ናቸው። እናስተውላቸዋለን?

በአንድ የቻይና ከተማ አንድ ጎዘን ያደባበት ሌሊት ነበረ። በመቶዎች የሚቆጠሩ ሴቶችና ሕፃናት የተጠለሉበት የሚሲዮን ግቢ በሽፍቶች ተከበበ። ቀደም ባለው ሌሊት ደግሞ እጎት ሞንሰን በወባ በሽታ ክፉኛ ታመው ተኝተው ነበር። በዚህን ወቅት ፈታኙ በጥያቄዎች መነዘነዝ ጀመረ። «ዘራፊዎች በሚመጡበት ጊዜ ምን ታደርጊያለሽ? ተኩስ በሚከፈትበት ወቅትስ እነዚያ የተማመንሽባቸው ተስፋዎችሽ ምን ሊሆኑ ነው?» አል ብራያንት «1,000 New Illustrations" በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ውጤቱን ዘግበውታል። እጎት ሞንሰንም «ጌታ ሆይ፣ የተስፋ ቃሎችህ የተረጋገጡ ናቸው ብዬ እነዚህን ልጆች ለዓመታት ሳስተምር ቆይቻለሁ። ይኼ ቃልህ የማይፈጸም ከሆነ አንደበቴ ለዘላለም ተዘግቶ ወደ አገሬ ልሂድ» ብለው ጸለዩ።

ሴሊቱን ሁሉ በፍርሃት የተሞሉትን ጥገኞች እንዲጽናኑና ነፃ ያወጣቸው ዘንድ በእግዚአብሔር ላይ እንዲደገፉም አበረታቷቸው። በዙሪያው ሁሉ የሚያስፈሩ ነገሮች ሲካሄዱ የነበረ ቢሆንም፣ የሚሲዮኑ ግቢ ሳይነካ ሽፍቶቹ ሄዱ።

ጠዋት ከሦስት የተለያዩ ቤተሰብ የመጡ የጎረቤት ሰዎች እኅት ሞንሰንን፣ «ሴሊቱን ሁሉ በጣሪያሽ ላይ ሦስቱ ተቀምጠው አንዱ ደግሞ ቆሞ የነበሩት እነዚያ አራት ሰዎች እነማን ናቸው?» ብለው ጠየቋቸው። በጣሪያው ላይ ሰዎች እንዳልነበሩ ሲነግሯቸው ባለማመን፣ «እኛኮ በዓይናችን አይተናቸዋል» አሏቸው። ከዚያም እግዚአብሔር በዚህ በአደገኛ ሰዓት ልጆቹን ለመጠበቅ መላእክቱን እንደ ላከ ነገሯቸው።

ለአማኞች የሚያስፈልጓቸውን ነገሮች እንደሚሰጧቸውም ተገንዝበናል። በአንድ ወቅት ምግብን እስከ መስጠት እንኳ ደርሰዋል። የበኣል ነቢያትን ድል ካደረገ በኋላ በኤልያስ ሕይወት የተከናወነውን እናውቃለን። ፈርቶ፣ ተዳክሞና ተስፋ ቆርጦ ሳለ «በክትክታውም ዛፍ በታች ተጋደመ፤ እንቅልፍም አንቀላፋ፤ እነሆም መልአክ ዳሰሰውና ተነሥተህ ብላ አለው» (1ኛ ነገሥት 19:5-7)። እግዚአብሔር፣ «ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍስት አይደሉምን?» በማለት ቃል ገብቶልናል (ዕብራውያን 1:14)። የመላእክት ዕርዳታ በሺዎች በሚቆጠሩ ዓመታት በፊት አቁመዋል ብለን ልናስብ ይገባል?

በኮሪያ ጦርነት ወቅት የአሜሪካ የጦር ቡድንን በምጐበኝበት ወቅት በአንደኛው ክፍለ ጦር ስለነበሩና በሰሜን በኩል በችግር ውስጥ ስለተጠመዱ የአሜሪካ የባሕር ኃይል አነስተኛ ቡድን ተነገረኝ። የአየር ፀባዩ ከዜሮ በታች 20 ዲግሪ በሚነበብበት ሁኔታ በብርድ ሊሞቱ ጥቂት ቀርታቸው ነበር። ለስድስት ቀናት ደግሞ የሚበሉት አልነበራቸውም። በሕይወት ለመቆየት ለጠላት እጃቸውን መስጠት ብቻ አማራጭ መስሎ ታያቸው። ከእነርሱ ውስጥ አንዱ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል የተወሰኑ ምንባቦች በመጥቀስ ጓዶቹን ለእግዚአብሔር የምስጋና መዝሙርን መዘመር አስተማራቸው። ይኼንን ተከትሎ እየተሰባበረ የሚመጣ ድምፅ ሰምተው ዘወር ሲሉ የዱር ከርከሮ ወደ እነርሱ እየሸመጠጠ ሲመጣ ተመለከቱ። መንገዱን ሊለቁለት ሲዘሉ በድንገት መንገዱ

ላይ ቀጥ ብሎ ቆመ። አንደኛው ወታደር ለመተኮስ ጠብመንጃውን ሲያነጣ፣ መግለጽ በማይቻል ሁኔታ ከርከሮው ተዘርሮ ወደቀ። ሊገድሉት ሮጠው ሲሄዱ ሞቶ አገኙት። በዚያን ሌሊት የሥጋ ግብዣ ሆኖ ጉልበታቸው መታደስ ጀመረ።

በሚቀጥለው ጠዋት ፀሐይ እየወጣች ሳለ ሌላ ድምፅ ሰሙ። የጠላት ቃኝ የት መሆናቸውን ያወቀ መስሏቸው ሲፈሩ፣ አንድ የደቡብ ኮሪያ ዜግነት ያለው እንግሊዝኛ መናገር የሚችል ሰው ፊት ለፊታቸው አጋጠማቸው። እርሱም፣ «መውጪያውን አሳያችኋለሁ» አላቸው። በተራራዎችና በጫካው ውስጥ እየመራቸው መሥመር ላይ በሰላም አደረሳቸው። ሊያመሰግኑት ዘወር ሲሉ መሰወሩን ተገነዘቡ።

መላእክት በፍርድ ውስጥ

በዛሬው ኑሮአችን የመላእክትን እርዳታ እንዴት ልናገኝ እንደምንችል የምናጠናውን ጥናት በምንቀጥልበት ወቅት መላእክት ከፍርድ ጋር ስላላቸው ግንኙነት በድጋሚ መመልከት ይኖርብናል።

በኃጢአት ምክንያት እሳትና ዲን በሰዶም ላይ ከመውደቁ በፊት መልአኩ፣ «እኛ ይህን ስፍራ እናጠፋለንና. . . እናጠፋውም ዘንድ እግዚአብሔር ሰድዶናልና» አለ (ዘፍጥረት 19:13)።

በዳንኤል 7:10 ላይ የእግዚአብሔር ቃል፣ «የእሳትም ፈሳሽ ከፊቱ ይፈልቅና ይወጣ ነበር. . . ፍርድም ሆነ፣ መጻሕፍትም ተገለጡ» ይላል። ከዛያ በማያንሱ ስፍራዎች ላይ እግዚአብሔር ፈቃዱን ለመታዘዝ ባመፁትና ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው ለመቀበል ፈቃደኛ ባልሆኑት ላይ ሁሉ ፍርዶቹን እንዲፈጽሙ መላእክቱን የሚልክ መሆኑን ይናገራል። ኢየሱስ፣ «የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፣ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ፣ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፣ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል» (ማቴዎስ 13:41፣ 42) ብሏል። ጌታ ኢየሱስም፣ «ነገር ግን እላችኋለሁ፣ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል» አለ (ማቴዎስ 11:22)። እንደገናም፣ «እኔ እላችኋለሁ፣ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል» አለ (ማቴዎስ

12:36)። «ነገር ግን የማይገለጥ የተከደነ፣ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለም» (ሉቃስ 12:2)።

እግዚአብሔር የሚዘግበው ቃላታችንንና ድርጊቶቻችንን ብቻ ሳይሆን የልቦቻችንን አሳቦችና ምኞቶች ጭምር ነው። አንድ ቀን እኔና አንተ መልስ የምንሰጥበት ጊዜ ይመጣል። በዚያን ጊዜ የመጨረሻ ዕድላችን የሚወሰነው ክርስቶስን በመቀበላችን ወይም ባለመቀበላችን ነው። ጳውሎስ፣ እግዚአብሔር «መከራንም ለምትቀበሉ ከእኛ ጋር ዕረፍትን ብድራት አድርጎ እንዲመልስ በእግዚአብሔር ፊት በእርግጥ ጽድቅ ነውና። እግዚአብሔርን የማያውቁትን፣ ለጌታችንም ለኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል» ብሎ ተናግሯል (2ኛ ተሰሎንቄ 1:7-8)።

ፍትሕ የሕይወት መጻሕፍት ሚዛናዊ እንዲሆኑ ይጠይቃል። ይሁንና፣ ካለመጨረሻ ፍርድ ይህ ተግባራዊ ሊሆን አይችልም። ሕግም ለሚተላለፉ ሰዎች ቅጣትን ካላካተተ ትርጉም አይኖረውም። እንዲሁ ስናስበው እንኳ በዓለማችን ላይ እንደነበሩት እንደ ሂትለርና ኢዲ አሚንን የመሳሰሉ ሰዎች ተጠያቂ የሚሆኑበትን ጊዜ እግዚአብሔር ሊያመጣ ይገባል። ያ ካልሆነ ግን በዓለም ላይ ፍትሕ የለም ማለት ነው።

በሺዎች የሚቆጠሩ ክፉ ሰዎች ክፋት የተሞላበት ሕይወት ከመኖራቸውም በላይ ክፉ ተግባራቸውን በሌሎች ላይ ፈጽመዋል። በዚህ ሕይወት ላጠፉት ጥፋትም ቅጣት የደረሰባቸው አይመስልም። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ ጠማማ የሆኑ ስፍራዎች እንደሚስተካከሉ ይናገራል (ኢሳይያስ 45:2)። በዚያ ታላቅ የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን ሰዎች ምሕረት ቢለምኑም አያገኙም። በዚያን ዕለት እግዚአብሔርን ቢፈልጉ ሊያገኙት አይችሉም። በጣም የዘገየ ይሆናል። መላእክት እንዲያወጧቸው ያለምንም ጥቅም ሊጮኹ ይችላሉ።

መላእክት በኃጢአተኞች መዳን ሐሴት ያደርጋሉ

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኛቸውና ጌታቸው አድርገው ለመቀበል ፈቃደኛ ባልሆኑት ላይ የእግዚአብሔርን ፍርድ ለመፈጸም መላእክት ጠቃሚ ሚና የሚጫወቱ ሲሆን፣ በተመሳሳይ

ሁኔታም ኃጢአተኞች ደኅንነትን በሚያገኙበት ወቅት ሐሴትን እንደሚያደርጉ መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጻል። ኢየሱስ ብዙ ልብ የሚነኩ ታሪኮችን በሉቃስ 15 ውስጥ ይናገራል። በመጀመሪያ፣ አንድ ሰው መቶ በጎች ነበሩት። አንዱ ሲጠፋበት ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ ሊፈልገው ሄደ። በጉን ባገኘው ጊዜ በጫንቃው ላይ ተሸክሞ ወደ ቦታው መለሰው። በቤቱ ወዳጆቹን ሁሉ ሰበሰበና፣ «የጠፋውን በጌን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ» አለ (ቁጥር 6)። ኢየሱስም፣ «እላችኋለሁ፣ እንዲሁ ንስሐ ከሚያስፈላጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል» አለ (ቁጥር 7)።

ሁለተኛው ታሪክ ውድ የሆነ የብር ሣንቲም ስለ ጣለች ሴት ነው። ቤቷን በጥንቃቄ ጠርጋ ሁሉንም ስፍራ ተመለከተች። በመጨረሻም ሳንቲሟን ስታገኘው ወዳጆቿንና ጐረቤቶቿን ጠርታ፣ «የጠፋውን ድሪሜን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ» አለቻቸው (ቁጥር 9)። «እላችኋለሁ፣ እንዲሁ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል» (ሉቃስ 15፡10)።

በእነዚህ ሁለት ምሳሌዎች ኢየሱስ እየነገረን ያለው በእያንዳንዱ ሰው ላይ የሰማይ መላእክት ዓይኖች እንደሚያዩ አይደለም? በምድር ገጽ ላይ ያለውን የእያንዳንዱን ሰው መንፈሳዊ ሁኔታ ያውቁታል። እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን መላእክትም ይወዷችኋል። ጊዜው ከማለፉ በፊት መዳናችሁን ለማግኘት በንስሐ ወደ ክርስቶስ እንድትመለሱ ለእናንተ ይጓጓሉ። ፊት ለፊት የተጋረጠውን የገሃነም አሰቃቂ አደጋ ያውቁታል። ፊታችሁን ወደ ሰማይ እንድትመልሱ ይፈልጋሉ። ሆኖም ውሳኔውን ማድረግ የምንችለው እኔና አንተ ብቻ መሆናችንንም ያውቃሉ።

አንድ ቀን አንድ ሀብታም የሆነ ወጣት ገዢ እየሮጠ መጥቶ በክርስቶስ ፊት ተንበረከከና፣ «ቸር መምህር ሆይ፣ የዘላለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን ላድርግ?» ብሎ ጠየቀው (ማርቆስ 10፡17)። ጴጥሮስ ታላቅ ስብከቱን በጰንጠቆስጤ በሰበከ ጊዜ ሉቃስ እንደሚለው ሰዎች «ልባቸው ተነካ ጴጥሮስንና . . . ምን እናድርግ? አሉአቸው» (የሐዋ. ሥራ 2፡37)። የተከበረው አፍሪካዊው ሰው በሰረገላው እየጋለበ በረሃውን ሲያቋርጥ

ወንጌላዊው ፊልጶስ አነጋግሮታል። በድንገት የተከበረው ሰው ሰረገላውን አቁሞ፣ «እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ምንድር ነው? አለው» (የሐዋ. ሥራ 8:36)። በመንፈቀ ሌሊትም የፊልጵስዩስ ሰው የሆነው የወኅኒ ጠባቂ፣ «ጌቶች ሆይ፣ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል?» ብሎ ጳውሎስንና ሲላስን ጠየቃቸው (የሐዋ. ሥራ 16:30)። ዘመናዊው ሰው ይህንን ጥያቄ ዝንተ ዓለም ይጠይቃል። ያረጀ ቢሆንም፣ ሁልጊዜ አዲስ ነው። በድሮው ጊዜ የነበረው አስፈላጊነት ዛሬም ያው ነው።

መላእክት እንዲደሰቱ ለማድረግ ምን ማድረግ ያስፈልግሃል? ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ እንዴት ይቻልሃል? ኃጢአትህን እንዴት መናዘዝ ትችላለህ? ኢየሱስ ነገሮችን ሁሉ እጅግ ቀላል ያደረገው ቢሆንም፣ እኛ ግን አወሳስበነዋል። በማይረሱ ታሪኮች መላእክቶቹን እየገለጸ አጭር በሆነ ዓረፍተ ነገሮች ለሰዎች ተናግሯል። የእግዚአብሔርን መልእክት እጅግ ቀላል በሆነ መንገድ ስላቀረበው ብዙዎች በሰሙት ነገር ተገርመው ነበር። መልእክቱ እጅግ ቀላል ከመሆኑ የተነሣ ጆሮአቸውን ለማመን ተቸገሩ።

በሐዋርያት ሥራ ላይ ፊልጵስዩሳዊው የወኅኒ ጠባቂ ሐዋርያው ጳውሎስን፣ «እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል?» ብሎ ሲጠይቅ ጳውሎስ የሰጠው መልስ ቀላል ነበረ፣ «በጌታ በኢየሱስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህ ትድናላችሁ» አለው (የሐዋ. ሥራ 16:30፣ 31)። ይኼ ቀላል ከመሆኑ የተነሣ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ይሰናከሉበታል። ለመለወጥ የምንችልበት አንዱና ብቸኛው መንገድ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አምነን እንደ ጌታችንና አዳኛችን ስንቀበለው ብቻ ነው። በመጀመሪያ ኑሮህን ልታስተካክል አይገባም። ከእግዚአብሔር የሚለይህን ሱስ ለመተው መሞከርም የለብህም። ያንን ሁሉ ብዙ ጊዜ ሞክረህ አልተሳካልህም። «ባለህበት ሁኔታ» ና። ዕውሩ ሰው በነበረበት ሁኔታ ነበር የመጣው። ለምጻሙ ሰው በነበረበት ሁኔታ ነበር የመጣው። በመስቀል ላይ የነበረው ሌባ በነበረበት ሁኔታ ነበር የመጣው። በየትኛውም ስፍራ ብትሆን ባለህበት ሁኔታ ወደ ክርስቶስ አሁን ብትመጣ የሰማይ መላእክት ሁሉ ሐሴትን ያደርጋሉ።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ከተዘገቡት ታላቅና በጣም ውድ ከሆኑ ቃላት መካከል የተወሰኑትን የተናገረው ሰይጣን ነው።

(እርሱ ግን ለመልካም አስቦ አልነበረም የተናገረው)። ኢዮብን በተመለከተ ከእግዚአብሔር ጋር በሚወያዩበት ወቅት፣ «እርሱንና ቤቱን በዙሪያውም ያሉትን ሁሉ አላጠርህለትምን? የእጁን ሥራ ባርከህለታል፣ ከብቱም በምድር ላይ በዝቷል» (ኢዮብ 1:10)። ሕይወቴን ወደ ኋላ ዘወር ብዬ ስመለከት ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኜና ጌታዬ አድርጌ የተቀበልኩባትን ደቂቃ አስታውሳለሁ። መላእክት ሐሴትን አድርገዋል! ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከሰይጣንና ከሠራዊቱ ጋር በሺዎች የሚቆጠሩ ጦርነቶችን አካሂጃለሁ። ፈቃዴን ሳስገዛና ራሴን ፈጽሞ ለክርስቶስ አሳልፌ ስሰጥ፣ ስጸልይና ሳምን እግዚአብሔር «በዙሪያዬ አጥር እንደሚያደርግ» ይኼውም ይጠብቀኝ ዘንድ የመላእክትን አጥር እንደሚያደርግልኝ አውቃለሁ።

የእግዚብሔር ቃል ለመወለድ ጊዜ አለው፣ ለመሞትም ጊዜ አለው ይላል። የእኔ የመሞቴ ጊዜ በሚመጣበት ወቅት ያጽናናኝ ዘንድ መልአክ ይመጣል። በዚያ ወሳኝ ሰዓት ደስታና ሰላምን እየሰጠ ወደ እግዚአብሔር ይወስደኛል። ከዚያም ከጌታ ጋር ለዘለዓለም እኖራለሁ። ስለ መላእክቱ አገልግሎት እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን!